

Κόνιτσα

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ —
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1969
ΑΡ. 91 - 92, ΕΤΟΣ Η'

"ΚΟΝΙΤΣΑ"
ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΒΙΣΗΣ & ΚΑΤΗ 2
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΡΟΥΣΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Κόνιτσα

KONITSA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Καίρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ : Δρ. 100 — Κοινοτήτων : Δρχ. 150 — Ἐξωτερικοῦ: Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

Διευθυντής : ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ, Ἀγίας Ζώνης 48 — Αθῆναι

Τυπογραφείου: Κ. Ἀθανασίου, Ἀριστοφάνους 9 — Περιστέρι

Ἀνταποκριτής ἐν Κονίτσῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἀντιπρόπος ἐν Ἰωαννίνοις: ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ δικηγόρος, δόδος Μπότσαρη τηλ. 654

» ἐν Θεσσαλονίκη: Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ Ἱατρός, δόδος Ἰκτίνου 4, τηλ. 78.949

Ἐμβασμάτα: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 70.)

Άλληλογραφία : ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΝ Ἀγίας Ζώνης 48 — Αθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

: Κτίριον τοῦ Νέου Γυμνασίου
Κονίτσης

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΛΟΒΟΥ

: Ὁρεινὴ Ἑλλάδα

ΓΙΑΝ. Λ.

: Παζαριοῦ ἀνατομὴ

ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

: Τὰ πρὸ Ἐκαπονταετίας

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

: Ὑπόμνημα

ΓΕΩΡΓ. ΒΛΑΧΟΥ

: Γενεολογικὸ δένδρο τῶν Βλάχων

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΙΣΙΟΥ

: Ἐνθυμήματα Ἐπαρχίας Κονίτσης

Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

: Νέα ἀπ' τὴν πατρίδα

'Ορεινή Έλλαδα

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΛΟΒΟΥ

Συνέχεια ἀπὸ τὸ π.-οηγούμενο
Τὰ Ζαγαροχώρια, ποὺ στὰ χρόνια τῆς
δουλείας εἶχαν κοινωνικὸ δργανισμὸ δυνα-
μικό, ζημιώθηκαν μὲ τὴν ὁμοιόμορφη ἐ-
φαρμογὴ στὸ 'Ελληνικὸ Κράτος τῆς αὐ-
τοδιοίκησης καὶ τῆς ἐκπαίδευσης.

Καμμιὰ κρατικὴ μελέτη ἡ πρωτοβουλία
γιὰ τὴ διατήρηση στὶς Νέες Χῶρες τῶν ἐ-
πιτυχημένων θεσμῶν, ἔθιμων καὶ συνη-
θειῶν.

'Η Μέση Ἐκπαίδευση, ποὺ λειτουργοῦ-
σε ὅμαλὰ σ' ὅλα τὸ χωριὰ μὲ ἐγγράμμα-
τους τὰ 95) 100 τῶν κατοίκων φυλλορρό-
ησε.

'Η Κοινότητα, σὰν κατώτατη διοικητι-
κὴ περιφέρεια τοῦ Κράτους, μὲ τὶς δοτὲς
ἀρμοδιότητες, τὴ γραφειοκρατικὴ τους
όργανωση καὶ τὸν τυπικὸ ἀποκλειστικὰ ἔ-
λεγχο τῶν οἰκονομικῶν ἀπὸ ἀνίδεα τῶν
τοπικῶν συνθηκῶν ἡ ἀδιάφορα κρατικὰ ὄρ-
γανα δὲν συγκράτησε, ζωηρό, τὸ λαϊκὸ ἐν-
διαφέρον γιὰ τὰ κοινὰ καὶ ἀπομάκρυνε ἀ-
γάλια - ἀγάλια τοὺς ίκανοὺς καὶ μορφω-
μένους ἀπὸ τὰ κοινοτικὰ λειτουργήματα.

'Η Κοινότης, στὸ παρελθόν, ἄθροισμα
ψυχικῶν δυνάμεων καὶ ίκανοτήτων, κυψέλη
συσκέψεων, συνεργασίας καὶ πρωτοβουλι-
ῶν γιὰ προοδευτικὲς ἔξορμήσεις καὶ προ-
γραμματισμούς, ξέπεσε σὲ κατώτερο γρα-
φεῖο κρατικῆς ὑπηρεσίας, μὲ ἀμβλύνοιαν
πρωτοβουλιῶν, χωρὶς ούσιαστικὸ περιε-
χόμενο δράσεως καὶ μὲ τὸ ἄγχος τῆς τυ-
πικῆς δικαιολογήσεως τῶν δαπανῶν.

Τὰ περιοδεύοντα κρατικὰ ὄργανα, μὲ
τὴ μεγάλη κατάτμηση τῶν ἀρμοδιοτήτων
τους καὶ τὴ συνεπὴ ἀδυναμία προγραμμα-
τισμοῦ ἀποδεκτῶν παρὰ τῶν κατοίκων
συγκεκριμένων ἐπιδιώξεων ὁμαδικῆς καὶ
ἀτομικῆς ἀπασχόλησης ἡ τὶς χωρὶς τοπι-
κὴ συνδρομὴ ἀψυχολόγητες πιεστικὲς πα-
ρεμβάσεις τους ζημιώθηκαν στὸ ὑπηρεσια-

κό τους κῦρος καὶ σὰν φορεῖς προόδου καὶ
ἀναπτύξεως παρεξηγήθηκαν καὶ ἀπομονώ-
θηκαν.

"Οχι ἀνάπτυξη πλουτοπαραγωγικῶν ἐρ-
γασιῶν δὲν διαμορφώθηκε, ἀλλὰ ἡ σύγ-
χρονη προοδευτικὴ πραγματικότητα μὲ
τὴν ἐκπολιτιστικὴ ἔξέλιξι τῆς Χώρας ὅπι-
σθοδόμησε καὶ τὴν ὑφισταμένη ἔκτοτε γε-
ωργοκτηνοτροφικὴ καὶ βιοτεχνικὴ οἰκονο-
μία. Παράλληλα τὸ ἀναγκαστικὸ χαμήλω-
μα τοῦ προσφερομένου μορφωτικοῦ ἐπι-
πέδου τῆς νεολαίας (μὲ τὸ περιορισμὸ τῶν
Σχολῶν Μέσης Ἐκπαίδευσης) καὶ τὰ πε-
νιχρά, μετὰ τὸ πρώτο παγκόσμιο πόλεμο,
βαλάντια τῶν ξενιτεμένων, ποὺ δὲν διευ-
κολύνουν πυκνὲς ἐπιστροφὲς στὰ χωριά
τους, ἐνισχύουν τὴ ροπὴ γιὰ οἰκογενειακὸ
ἐκπατρισμό.

Καὶ σὰν νὰ μὴ ἦταν ἀρκετὰ αὐτὰ καὶ
ἄλλα πολλὰ ἐνδογενὴ μειονεκτήματα, ἐπι-
δροῦν στὴν ἐγκατάλειφη τῶν χωριῶν καὶ
ἄλλοι ἔξωτερικοὶ καταστροφικοὶ παράγον-
τες.

Οἱ πόλεμοι, ἡ ἀνταρσία, ἡ προσφυγὶα
μὲ τὴ διάλυση τοῦ νοικοκυριοῦ καὶ τὸν ἀ-
φανισμὸ τῆς οἰκογενειακῆς οἰκονομίας, ἡ
συμφερότερη, πρόχειρη, μὲ ὀλιγώτερους
κόπους καὶ χωρὶς ἔξοδα, ἀπασχόληση
στὶς πόλεις, ἡ εύκολώτερη σ' αὐτὲς ίκα-
νοποίηση τῶν πρόσκαιρων ἀπολαύσεων,
κάποιο βελτιωμένο βιωτικὸ ἐπίπεδο ἀτό-
μων καὶ ὁμάδων καὶ κάποια ρέμπελη ζωὴ
ξερίζωσαν, μὲ τὴ μετοίκηση, μεγάλο πο-
οοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ Κράτος γιὰ τὴν ὄρεινὴ Έλλάδα ἦ-
ταν ἀνέκαθεν φειδωλό.

Πολὺ - λίγο καταπιάστηκε γιὰ τὴν ἀνά-
πτυξή της καὶ μόλις τώρα ίκανοποιεῖ κά-
πως τὰ τρέχοντα αἰτήματα τοῦ δρόμου
καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

Μὲ φτωχικὰ ἐφόδια ἐπανεγκατέστησε,

μετά τὴν ἀνταρσία, ὅσους προθυμοποιήθηκαν νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὴν προσφυγιά.

Καὶ αὐτοὶ οἱ ὄλιγάριθμοι κάτοικοι τῶν δρεινῶν χωριῶν, χωρὶς σχέδιο, χωρὶς συμβούλους, χωρὶς οἰκονομικὰ μέσα, χωρὶς μελετημένες κατευθύνσεις ἀνάλαβαν τὸ θαρὺ ἔργον τῆς ἀνασυγκρότησης κατὰ τὸ προπολεμικὸ πρότυπο, τῆς οἰκογενειακῆς τους οἰκονομίας.

‘Αλλὰ ὁ δημιουργικὸς δρόμος, ἀνάμεσα σ’ ἔρειπωμένα σπίτια, κρημνισμένες ἀχυροκαλύβες καὶ ξεθωριασμένες ἀρχοντικὲς κατοικίες, χωρὶς τὸ κατάλληλο ἔξοπλισμὸ καὶ μὲ δυναμωμένη τὴν κατωτερότητα τοῦ ψυχικοῦ κόσμου στὴ μεταπολεμικὴ μας ἐποχὴ εἶναι γεμάτος δυσκολίες καὶ ἐμπόδια.

Δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα κοινωνικῆς ἀναδημιουργίας καὶ παραγωγικῶν ἔργασιῶν. ‘Η διάσπαρτη ἔρημη ἀγροτικὴ ἴδιοκτησία καὶ ἡ μεγάλη κατάτμησή της δὲν προσφέρουν συνεχῆ βιώσιμο γεωργοκτηνοτροφικὸ κλῆρο καὶ ἡ στοιχειώδης οἰκοτεχνία χωρὶς οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια καὶ τεχνικὰ μέσα κατέστη ἀσύμφορη.

‘Αγροτικὸς καὶ τεχνικὸς ἔξοπλισμὸς δὲν διατίθεται, τὰ χρήματα σπανίζουν καὶ ἡ συνεταιρικὴ ἀνάπτυξη πλουτοπαραγωγικῶν ἔργασιῶν δὲν ἐπιδιώχθηκε ἢ δὲν ἐπέτυχε.

“Ετσι καὶ τὸ πρόσφατο κυβερνητικὸ δῶρο τῆς διαγραφῆς τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν ἐλάχιστα ὠφέλησε τὴν ὁρεινὴν Ἑλλάδα (δάνεια πολεμοπαθῶν καὶ παραμεθορίων, παροχαὶ εἰς εἶδος κατὰ τὴν Κατοχὴν ἢ ἐφοδίων ἔξωτερικοῦ), γιατὶ καὶ ἡ ‘Αγροτικὴ Τράπεζα, μὲ τὴν τραπεζιτικὴν πολιτική, πολὺ - λίγο πρόσεξε τὴν ὁρεινὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τότε; Μήπως ἡ γνώμη μερικῶν πολιτευτῶν γιὰ τὸ καθολικὸ συμμάζεμα τῶν κατοίκων σὲ ἀστικὲς κωμοπόλεις, μὲ τὸ ἀληθιφανὲς ἐπιχείρημα τῆς ἄγονης ὁρεινῆς Ἑλλάδας εἶναι ἡ μοναδικὴ διέξοδος;

— Λύση ριζοσπαστικὴ ἀλλὰ ἀνεφάρμοστη, γιατὶ ἔτσι θὰ ἐγκαταλειφθοῦν τὰ 85)100 τῆς ἐπιφανείας τῆς Χώρας που καλύπτονται μὲ αὐτοφυῆ ξυλώδη βλάστηση ἢ λεπτὸ χόρτο καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ποιμενικὴν κτηνοτροφία. Μερικὴ δὲ ἀνακούφηση θὰ προσφέρῃ καὶ ἡ ἀπορρό-

φηση ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς ἀγροτικῆς ‘Ἑλλάδος τῶν 110000 ἀγροτῶν, ποὺ θ’ ἀπασχοληθοῦν μονίμως σὲ βιομηχανικὲς περιοχὲς μέχρι τοῦ 1972 ἀπὸ τὴν ἐκτέλεση τῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

‘Ο Ιωάννης Τσουμῆς, μηχανικὸς - Γεωπόνος εἰς ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ γράφει «όλοκληρη σχεδὸν ἡ ὁρεινὴ καὶ ἀνεπίδεκτη ἀροτραίας καλλιεργείας ἔκταση ἡδύνατο νὰ δενδροφυτευθῇ μὲ τὰ εἰδικὰ κατὰ τόπους ὀπωροφόρα εἴδη καὶ μὲ ἀφάνταστη γενικὴ δυναμικότητα» ἐνῷ περὶ μέλιτος «τὰ 2)3 τῶν αὐτοφυούμενων καὶ τὰ περισσότερα τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν παρέχουσιν τροφὴν διὰ μελίσσας. ‘Ανεκμετάλλευτη ἡ χώρα μας ἐκ μελιτουργικῆς ἀπόψεως.

Διὰ τὰ δάση. «Τὸ ‘Ελληνικὸ Κράτος ὑπῆρξε ὁ ληστρικώτερος τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Τὸ οἰκονομικὸν ὄριον μεταξὺ τῆς δασικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ διὰ γενικῆς τινος λύσεως, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἐπισταμένης ἔρευνης τῶν συνθηκῶν παραγωγῆς (φυσικῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν κλπ) ἐκάστου περιωρισμένου διαμερίσματος ὑπὸ πεπειραμένων πρὸς τοῦτο τεχνικῶν ὑπαλλήλων» καὶ «ὅ δασικὸς κῶδις δέον νὰ ἀναθεωρηθῇ ἐκ βάθρων καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ δάσους καὶ πρὸς τοῦτο κρίνει ἀναποκρινόμενον πρὸς τὴν κατάστασιν τὸν παρὰ τοῦ Δασολόγου κ. Λισμάνη εἰς τὸ μάθημά του «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Δασολογία» δεδομένον, καθ’ ὃν Δάσος καλεῖται ἡ ὅποιαδήποτε μεγάλη δασικὴ ἔκτασις, ἡ καλυπτομένη ὑπὸ ἀγρίων ξυλωδῶν φυτῶν, ὑλοτομουμένη καὶ ἀναπαραγομένη κατὰ περιόδους καθοριζομένας ἐκάστοτε ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ της, ὅστις εἶναι ἡ παραγωγὴ ξυλείας καὶ τῶν συναφῶν δευτερεύοντων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ προστασία κατὰ τῶν διαφόρων κινδύνων τῆς Χώρας.» «Ἐνῷ ἡ ἐπανίδρυσις τοῦ προστατευτικοῦ δάσους τῆς λεκάνης ἀπορροής τῶν χειμάρων εἶναι ἀπαραίτητος, φρονεῖ, ὅτι μᾶλλον ἡ προβατοτροφία καὶ οἱ ποιμένες προβάτων, διὰ τῶν πυρκαϊῶν εἰς τὴν ξυλώδη βλάστησιν, πρὸς ἀπόκτησιν γυμνοῦ ἐδάφους, ἐπέφερον τὰς μεγα-

λυτέρας ζημίας είς τὰ δάση καὶ οὐχὶ ἡ ἀδίκως ἐπονομαζομένη ύπό τινων δασολόγων «δασοφθόρος αἴξ» ἡ ὅποια διαιτᾶται εἰς τὰς πυκνάδας τῶν θάμνων». Ἐν ἐπιλόγῳ δὲ καταλήγει «αἱ συνθῆκαι ἔκάστης περιοχῆς εἰναι ποικίλαι, ἀλληλοσυγκρουόμεναι καὶ μεταβαλλόμεναι κατὰ τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ νὰ ἔχετάσωμεν τὴν κατάστασιν πρέπει νὰ ἔχωμεν ύπ’ ὅψιν μας ὅχι τὸ παρὸν ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον καὶ ὅτι τὸ πᾶν ἔξαρτάται ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχωμεν εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Ἑλληνικῆς ύπαίθρου πεφωτισμένους καὶ ἵσχυροὺς ἀγρότας, οἱ ὅποιοι νὰ προσανατολίζουν τὴν γεωργοκτηνοτροφικήν των ἐκμετάλλευσιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἀγόμενοι τόσον ἀπὸ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον καὶ τῆς πατρίδας».

Τέτοια ἀξιομίμητα ύποδείγματα, ἀτυχῶς μεταπολεμικά, σπανίζουν στὴν ὁρεινὴ Ἑλλάδα καὶ μέχρι τῆς ἀνάδειξης καινούργιων τοπικῶν στελεχῶν εἰναι ἀπαραίτητη ἡ κρατικὴ παρέμβαση ἐπίμονη, διακριτική, πειστική καὶ ἰκανὴ πρὸς ἀνάκτηση τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης.

Πρὸς τοῦτο, μεταβατικά, στὶς 1850 Κοινότητες, ύψομέτρου ἄνω τῶν 500 μέτρων καὶ μὲ τὰ 20)100 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας χρειάζεται εἰδικὴ κρατικὴ μεταχείρηση.

Δάσκαλος καὶ ὅχι δασκάλα στὰ μονοθέσια σχολεῖα, μὲ ύποχρεωτικὴ θητεία τὴν πρώτη πενταετία τῶν ἀποφοίτων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

Ο παπᾶς, ὁ γιατρός, ὁ γεωπόνος, ὁ δασολόγος, ὁ μηχανικός, ὁ ἀγρονόμος καὶ ὅποιος ὅλος δημόσιος ύπαλληλος ἔχει τὶς κύριες ἀρμοδιότητες στὴν ὑπαίθρο, πρέπει τὴ πρώτη πενταετή θητεία τῶν ύποχρεωτικὰ νὰ διανύουν στὴ ὁρεινὴ Ἑλλάδα. Αύτοὶ μὲ τὶς ἀνθρώπινες πηγὲς τῆς Κοινότητος, ὅπως τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, ὁ Κοινοτάρχης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὁ προοδευτικὸς γεωργὸς καὶ κτηνοτρόφος, οἱ ταξιδεμένοι, ὁ ἀγροφύλακας κ.λ.π. πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦν.

Μὲ ύποχρεωτικὲς πολύωρες ἐπαναλαμβανόμενες, συσκέψεις στὴ μελέτη τῶν τοπικῶν συνθηκῶν διαβίωσης καὶ ἀπασχόλησης τῶν κατοίκων καὶ στὴ προβολὴ σκέ-

ψεων, ἐμπειρίας καὶ παραδεκτῶν ἐπιτυχιῶν νὰ ἐπιδιώκουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἀτομικῆς καὶ ὁμαδικῆς πρωτοβουλίας, τῆς αὐτενέργειας, τῆς δράσεως καὶ τῆς εὐθύνης τῶν κατοίκων τοῦ κάθε χωριοῦ.

Νὰ σκιαγραφήσουν σὲ Σχέδιο Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τοῦ Χωριοῦ (καταρτιζόμενο μὲ τὴν ύποχρεωτικὴ σύμπραξη τῶν ἀρμοδίων γιὰ τὴν ὑπαίθρο ύπαλλήλων καὶ ύποβαλλόμενο ὡς πρόγραμμα στὶς Προϊστάμενές των Ἀρχές) καὶ σὲ γενικὲς χαρακτηριστικὲς γραμμὲς τὶς τοπικὲς συνθῆκες, νὰ καταστρώσουν τὰ τοπικὰ προβλήματα, ποὺ ἀναπόφευκτα κάθε φορὰ θὰ προβάλλουν καὶ νὰ ἀνοίξουν τὸ δρόμο, μὲ τὰ σημερινὰ πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα, γιὰ τὴ προσφορότερη ἀξιολόγηση τῆς ἐργασίας στὴν ἀνάπτυξη τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων.

Καίτοι οἱ ύποδείξεις θὰ εἰναι πολλές, πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι χρειάζεται περίσκεψη καὶ μεγάλη προσοχὴ στὴν ἐπιλογὴ τῶν, ἦτοι περὶ οἰκοσίτων ζώων καὶ πτηνῶν, ποιμενικῆς κτηνοτροφίας ἡ παχύνσεώς τῶν πρόκειται, εἴτε περὶ φαρμακευτικῶν καὶ ἀρωματικῶν φυτῶν, εἴτε περὶ μελισσοκομίας, εἴτε περὶ δενδροκαλλιεργειῶν (ἔξαρτωμένων, κατ’ εἶδος ἐκ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, τῶν πολυμόρφων πετρωμάτων καὶ τῶν γεολογικῶν διαμορφώσεων), εἴτε περὶ ἄλλων ποικίλων καλλιεργειῶν, εἴτε περὶ ύλοτομίας, εἴτε περὶ οἰκοτεχνίας κ.λ.π., εἰς τρόπον ὥστε κάθε σχετικὴ προσπάθεια νὰ εἰναι ἐγγύηση γιὰ τὴν ὁρθὴ καὶ ραγδαία ἐξέλιξη τῶν προσδοκωμένων ἐπιδιώξεων.

Παράλληλα μὲ γνωμοδότηση τοῦ ὀντέρου ἐπιτελείου, πρέπει, ὅπου ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἔξαγορὰ γαιῶν, ὁ ἀ-ἀναδασμὸς καὶ ὅσα ἐνδείκνυνται γιὰ τὴν ἀπόκτηση συνεχοῦς βιωσίμου γεωργοκτηνοτροφικοῦ κλήρου μὲ χρηματοδότησν ύπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους.

Κατὰ παρεμφερῆ τρόπο, μὲ τὴν ἐγγύηση τοῦ Κράτους, νὰ παρέχεται ἡ εύχερεια προμηθείας τῶν ἀπαραιτήτων μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ ἀργάνων γιὰ κοινὴ χρήση μὲ προοπτικὴ τὴν εύρυτερη ἀνάπτυξη τῆς ἀγροτικῆς πίστεως σ’ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῆς ύπαίθρου.

Καὶ γιὰ νὰ ἀκριβολογοῦμεν μὲ κορώνα τὴ παροιμία «ἀγάλια ἀγάλια γίνεται ἡ

Παζαριού ἀνατομὴ

(Συσχετισμὸς σὲ παρένθεση)

TOU X. FIAN. A.

IE'

«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γῆινον ἐν ἔσυτῇ λογιζέσθω»...

’Απὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ χωρητικότητα τῆς «μεταφυσικῆς» ἦταν ἀπειρη, θεωρητικά. ’Ανεξάντλητη. Στὰ μοναστήρια. Στὶς σκήτες. Στὶς λαῦρες. Στὰ κελλιά. Στὰ καλύβια. Στὰ ‘Ησυχαστήρια. Στὰ ἀσκηταριά...

“Οπου γῆς ἀπόκοσμος καὶ δρόμος
γιὰ τὴν «Ανω Ιερουσαλήμ»...

Οι «ίερῶς ἡσυχάζοντες ἐν μνήμῃ Θεοῦ» προσπαθοῦντες νὰ καταπατήσουν καὶ ἐκμηδενίσουν τὴν ματαιότητα τῶν ἔγκοσμίων, τὴν ἀπομυθοποίηση τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ποὺ στὸ βάθος δὲν ήταν παρὰ τὸ ἀνθρώπινο ἄγχος κι' ἡ ἀγωνία, «καὶ νὰ χειραγωγηθοῦν πρὸς πολιτείαν εὐάρεστον καὶ εὔθυπτορεῖ ἀναβαίνοντες

άγουρίδα μέλη» ή «τὸ σπεῦδε βραδέως» καινούργιες πρωτοβουλίες γιὰ νέες ἔξορμήσεις πρέπει νὰ προγραμματίζονται μετὰ προηγούμενη σοβαρὴ ἐκτίμηση τῶν Περίσσιων ἐργατικῶν χεριῶν καὶ τῶν διατιθεμένων οἰκονομικῶν μέσων ἐν εχέσει καὶ μὲ τὶς προσδοκόμενες ὡφέλειες.

"Άλλες άπαραίτητες χειρονομίες ἐκ μέρους τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἶναι ή ύποχρεωτικὴ διάθεση τῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων εἰσοδημάτων ύπερ τῶν Κοινοτήτων, ποὺ ὁρίζει ὁ διαθέτης, μὲ τὴ κατάργηση τῶν ἐπιβληθεισῶν εἰδικὰ στὴν "Ηπειρο δυναμικῶν παρεκκλίσεων, ὅπως καὶ ἡ πρόσκαιρη δοκιμαστικὰ ἀντικατάσταση τοῦ γραφείοκρατικοῦ ἔλέγχου στὴ διαχείρηση τῶν οἰκονομικῶν τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Συνεταιρισμοῦ μὲ τὸν ούσιαστικὸ ἔλεγχο σὲ γενικὲς συνελεύσεις τῶν κατοίκων, ὅπως ἐπὶ τουρκοκρατίας, καὶ τὴν ἄσκηση ἀπὸ τὰ πρακτικά των τῆς ἐποπτείας παρὰ τῶν ἀρμοδίων γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τυχὸν ἐνδεικνυομένων κυρώσεων.

πρὸς τελειότητα βίου»... πλήθαιναν καὶ πλημμύριζαν τὸν τόπο. Ἡρθε καιρὸς ποὺ τοῦτοι οἱ ἀναχωρητὲς ἔφτασε νὰ ξεπεράσουν τοὺς ἄλλους θυητούς, κείνους ποὺ ζοῦσαν «ἐν γῇ καὶ σποδῷ».

«^ο Οταν πέμψω πρὸς σὲ Ἀρτεμᾶν ἢ Τυχικόν,
σπούδαστον ἐλθεῖν πρὸς μὲ εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ
γὰς κέκρικα παραχειμᾶσαι»...

Τὸ χειμῶνα τοῦ 62 μ.Χ. ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βρίσκεται στὴ Νικόπολη. Ἐγκαθιστᾶ τὸν Καίσαρα, ἐπίσκοπο Δυρραχίου. Ὁμως γιὰ κάμποσους αἰῶνες ἀκόμα σὲ τούτους τοὺς χώρους, παλεύει τὸ Ἱερὸ τῆς Δωδώνης, σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ τὴν καινούρια θρησκεία. Κάπτοτε (γύρω στὸν ἔκτο αἰῶνα) τὸ πανάρχαιο μαντεῖο ἐνδίδει. Οἱ παλιοὶ βωμοὶ καὶ τὰ Ἱερὰ τῆς περιοχῆς, πέτρινα ἢ ξύλινα, γκρεμίζονται κι ἐρειπώνουν. Ἐποχή, ποὺ ναοὶ ἀπομένουν ἔιχως πιστοὺς καὶ πιστοὶ δίχως ναούς... Ὁπως περνοῦν τὰ χρόνια, καινούριοι στήνονται ναοί. Στοὺς ἕδιους τόπους τῆς λατρείας. Κι ἵσως καὶ μὲ τὰ ἕδια ὑλικά... Στὴν Ἀρχαία Δωδώνη: Δύο τρίκογχοι Βασιλικαί.

Στὰ ἔρείπια τῆς Νικόπολης, ἡ Βασιλικὴ τοῦ Ἀλκίσωνος, κι ἡ Βασιλικὴ τοῦ Δουμετίου.

«... Λίθον ἀπαστράπτοντα, θεοῦ χάριν, ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐκ θεμελίων τολύπευσε καὶ ἀγλαῖην πόρε πᾶσαν Δουμέτιος, περίπτυστος ἀμωμήτων ιερήων, ἀρχιερεὺς Πανάριστος, δλης πάτρης μέγα φέγγος».

‘Ο Χριστιανισμὸς ἦρθε ὅχι μόνο σὰ Λόγος Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ σὰ συγκλονιστικὸν βίωμα τῆς ψυχῆς καὶ σὰ μονόδρομος δεσμευτικὸν τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων, ποὺ πίστεψαν σ’ αὐτόν. Ἡρθε σὰ Προμηθεὺς δεσμώτης. ‘Ο ἔγκόσμιος μύθος, τὸ καίρεο τοῦτο στοιχεῖο ἐπικοινωνίας καὶ κάθαρσης τῶν ἀνθρώπων, ἔξοστρακίζεται σὰ βέβηλο φύραμα ἀπελευθέρωσης καὶ δημιουργικῆς φαντασίας. Οἱ ἀξίες κι’ ἡ σκέψη στρατεύονται. Μόνη ἔγνοια καὶ στό-

χος: 'Η «σωτηρία τῆς ψυχῆς». 'Η πράξη δμως ταλαντεύεται μέσ' τὴ «βασιλωνιακή κραυγή». Καὶ τὸ κοσμικὸ ἄγχος τῆς ἀνεβαιότητας φαντάζει σὰν «ἀγωνία ψυχῆς». 'Αναζητεῖ τὴ σιγουριά. Τὸ διέξιδο. Σκῆτες, λαῦρες καὶ μοναστήρια ξεφυτρώνουν παντοῦ. Οἱ ἀναχωρητές, ποὺ ἀποζητοῦν τὴν «Αὐτονομία» πληθύνονται...

Στὰ πρῶτα χρόνια, ἡ κοινοβιακὴ δργάνωση τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν μοναστηριῶν, δίνει ἐλπίδες γιὰ ἔνα ὑποδειγματικὸ ἀνανεωτικὸ κίνημα, στὰ παλιὰ ἔβραϊκὰ πρότυπα, τῶν Ἐσσαίων καὶ τῶν Θεραπευτῶν.

«Ἐργάζεσθαι μέντοι τὸν ἀσκητὴν προσήκει ἔργα τὰ πρέποντα, δσα καπηλείας ἀπάσης τῶν μακροτέρων περισπασμῶν καὶ αἰσχροκερδείας ἀπήλλακται... ἵνα καὶ τὸ ἔργον πληροῦται καὶ ἡ ἡσυχία φυλάττεται...».

Θεσπίζεται τὸ Τυπικὸν πάνω σὲ κανόνες αὐστηρούς, ἀδυσώπητους, ποὺ ἔξασφαλίζουν στοὺς ἀποσυρόμενους, τὴν κλιμακωτὴν ἀνάβαση στὴν «Ἀνω Ζωή».

«Ν' ἀνεβαίνης ἔνα σκαλί. 'Απὸ τὸ χορτασμὸν στὴν πεῖνα, ἀπὸ τὸ ξεδιψασμὸν στὴ δίψα, ἀπὸ τὴ χαρὰ στὸν πόνο. Στὴν κορφὴ τῆς πείνας, τῆς δίψας, τοῦ πόνου κάθεται δ Θεός...».

Ἡ «σκάλα» τούτη τῆς δοκιμασίας, στηρίζεται μὲ τὴ μιὰ ἄκρη στὴ γῆ, καὶ μὲ τὴν ἄλλη στὸν οὐρανό. Γύρω τῆς πετοῦν σμήνη δαιμόνων ποὺ κρατοῦν τρίαινες, ἀπειλητικές. Οἱ μοναχοὶ ἀνεβαίνοντας μέσα στὸ χάος τοῦ διαστήματος, δέρνονται ἀπὸ τὸν Ἰλιγγό τοῦ ὑψους. Προσπαθοῦν νὰ συγκρατηθοῦν στὰ σκαλοπάτια. "Ἄλλοι πέφτουν στὸ κενὸ κι' ἔξαφανίζενται. "Ἄλλοι προχωροῦν «ἐν φαινομενικῇ ἔξωτερικῇ ἡσυχίᾳ καὶ συνεπῶς οίονεὶ στατικῇ ἡρεμίᾳ, ἐν ἔσωτερικῇ δμως ἀναστατώσει, διότι, γνόφοι καὶ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ περιβάλλουν τὸ μυστήριον». Στὸ τελευταῖο σκαλοπάτι. 'Η Στενὴ Πύλη. 'Η Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ... "Ηταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ Πύλη τούτη ἦταν ἀκόμα ἀνειχτὴ γιὰ δλους.

"Ἐπος συνταρακτικὸ καὶ μεγαλόπρεπο, τοῦτο τὸ ἀνέβασμα.

Σὲ κάθε Τράπεζα Μοναστηριοῦ, ἡ εἰκόνα τούτης τῆς σκάλας ἔχει κυρίαρχη θέση στοὺς τοίχους ποὺ τὴν περιβάλλουν. Θυμίζει στὸ μοναχό, τὸ Μεταφυσικό του «καθῆκον». Τὴ δυσκολία τῆς "Ασκησης..."

Δοκιμασία. Εἴσοδος στὸ Μικρὸ Σχῆμα. Εἴσοδος στὸ Μεγάλο Σχῆμα. 'Αντιμετώπιση τοῦ

φοβεροῦ βήματος (τέλος τῆς παρούσης ζωῆς καὶ εἰσόδος στὴν "Ἀνω Ιερουσαλήμ"). Κύκλος δύσκολος. Πυρακτωμένος. Δίχως συμβιβασμούς. Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα πυρετική. Γιωμάτη ἀγωνία καὶ παροξυσμό. Πλημμυρισμένος ἀπὸ τὰ θαύματα κάποιων λειψάνων. 'Απ' τὶς μετακινήσεις καὶ τὰ δάκρυα κάποιων εἰκόνων. 'Απ' τοὺς ἐκστασιασμοὺς καὶ τὶς παραισθήσεις τοῦ μεταμορφισμοῦ. 'Απὸ τὶς ύπερβατικὲς καταστάσεις τῆς αύθυποβολῆς... 'Απ' τὸ φόβο τῆς ἀλλοτρίωσης. Κι' ἀπ' τὸ δέος τῆς ἔκπτωσης.

Περίεργη μάχη μὲ τὸν ἑαυτό σου. Μὲ τὸ ἐγὼ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἀτελείωτο. —Μέγας Βασίλειος. Σάββας δ Ἡγιασμένος. Μέγας Εὔθυμιος. 'Εφραὶμ δ Σύρος. 'Αθανάσιος 'Αθωνίτης. 'Ιωάννης Δαμασκηνός... Προμάχοι κι' ἀργανωτὲς τούτης τῆς Δοκιμασίας. Τούτου τοῦ παιδεμοῦ.

«"Ἐνεκεν τῆς ψυχικῆς τῶν σωτηρίας» χτίζουν μοναστήρια οἱ καλογέροι, χτίζουν κι οἱ κοσμικοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι αύθέντες. Χτίζουν ἀκόμα κι οἱ αὐτοκράτορες, κτίσματα μεγαλόπρεπα, ἀντάξια στὸν κτήτορά τους, καὶ τὰ πλούτιζουν μὲ μυλοθέσια, μὲ χωράφια, μὲ ἀμπέλια, μὲ ζευγῖτες...

"Ἐτσι, κάποιος τοπικὸς ἄρχοντας «Κομνηνὸς ἢ Παλαιολόγος» (ἴσως νάχε τοῦτο τὸνομα, ίσως κι' ὅχι), πούχε ἀπ' τὰ χρόνια τοῦ Ἀνδρόνικου τοῦ Βου ἢ τοῦ Γου βασιλιά τῆς Κωνσταντινούπολεως διορισθῆ «αύθέντης» ἀπὸ τῆς «Κλεισούρας μέχρι τοῦ Παπίγκου, Λυδίσδας τε καὶ Κορούσης καὶ Κολωνίας», «ἐποίησε» τρία μονύδρια, ἔνα εἰς τὴν Σέλτση τὸν Μέγα Νικόλαο, ἔνα εἰς τὸ Βούγκρεση τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν 'Αθανασίου, κι' ἔνα ἐν τῷ θέματι τῆς Λυδίσδας, τὸ «εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Καμινιοῦ εἰς Λεγομένην Φράξιν — ίσως τὴ Μολυβδοσκέπαστη στὴ Δεπαλίτσα — καὶ τὰ κατέστησε μετόχια τῆς Πόλεως καὶ Πατριαρχικὰς μονὰς «νὰ μηδὲν ἔχει ἄδειαν ἐν αὐτῇ μήτε ἀρχιερεὺς ὁ κατὰ χώραν, μήτε ἔξαρχος, μήτε κληρικός, μήτε ἄλλος τις»...

Τὰ χρόνια περνοῦν.

Τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς φουντώνει, παίρνει ἐφιαλτικὲς διαστάσεις. Πληθαίνουν τὰ μοναστήρια «τοῦ ἀπόκοσμου». Γεννιοῦνται δμως, μέσ' τὴ σύγχιση, καὶ μοναστήρια ἐγκόσμια. Στὶς

πολιτείες, μέσα κι' άπέξω. 'Επικίνδυνος δρόμος, που δὲν τὸν καταλάβαιναν τότε, δσοι ζαύσαν στὸ κλῖμα τῆς κοινωνίας μὲ τὴν ἀδιάκοπη ἔγνοιαν' ἀποτελῇ τούτη τὸν προθάλαμο τοῦ οὐρανοῦ, νὰ ἐτοιμάζῃ τὶς ψυχὲς γιὰ τὴν αἰώνιότητα τῆς χάριτος. 'Η ἑκτροπή, ἀδιάκριτη δπῶς πάντα στὴν ἀρχή. Ξεγελάει. Παρουσιάζεται μὲ χίλιες - δυὸς προφάσεις, χίλια - δυὸς προσχήματα. 'Ωραιοποιεῖται. Κι' δλοι «θεωροῦν πὼς ἐπιθάλλεται» νὰ τραβήξουν τοῦτο τὸ δρόμο, τὸν ἀποσυνθετικό... Οἱ καλὲς προθέσεις μένουν γιὰ ἀκείνους που ἀποσύρονται στὸ ἀπόκοσμο. Τὰ ἔγκοσμα μοναστήρια κι' οἱ ἐπισκοπὲς ποὺ τὰ ἐλέγχουν, συμμετέχουν στὴν κοσμικὴ ἔξουσία. 'Αποκτοῦν δούλους, δουλοπάροικους, σωματοφύλακες. 'Αποκτοῦν πλοῦτο, χωριά, στάσια, σιγιλλατίκια, μυλωνικὰ ἐργαστήρια, μυλοτόπια, βιβάρια στὶς λίμνες, δικαστήματα στὰ Παζάρια... Παίρνουν φορολογικὶς ἀπαλλαγές. 'Η καλογερικὴ γίνεται ἐπάγγελμα προσοδοφόρο κι' οἱ κατεπάνω τῶν καλογέρων, ἡγούμενοι, ἐπισκοποι καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀξιωματούχοι τῆς ἐκκλησίας λογαριάζονται ἀνάμεσα στοὺς δυνατούς.

Στὰ χρόνια ποὺ ἡ ἐπισκοπὴ Ἰωαννίνων «ἄνυψωθη» σὲ Μητρόπολη (τέλος τοῦ 13ου αἰώνα), πάμπλουτος ὁ Μητροπολίτης τῆς καὶ οἱ ὑποκείμενοι τέσσαρες ἐπισκοποι... Βελλάς, Δρυΐνουπόλεως, Βουθρωτοῦ καὶ Γλυκέως, Γηρομερίου (ἴσως καὶ Βονδίτζης), ἔχουν στὴν ἴδιοκτησία τους «Χωρίον τὸ Παροικίον, χωρίον ἡ Πόδλιστα, χωρίον ἡ Ἀρουλα, χωρίον ἡ Γόπλιστα, χωρίον ἡ Ρεμίστα, χωρίον ἡ Βελτσίστα σὺν τῷ ἐκεῖσε μοναστηρίῳ... μετὰ καὶ τῶν αὐτῶν εύρισκομένων ἀνθρώπων, τοῦτε Λουκᾶ καὶ τοῦ Πολυτεχνᾶ καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν. Τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Λοζέτζι, χωρίον τὸ Συστρούνι σὺν τῷ Μάρκῳ τῷ Τζέχλῃ τῷ ποθητῷ, τῷ Βλαδιμήρῳ καὶ τοῖς συγγενέσιν αὐτῶν, μετὰ τοῦ ἐκεῖσε δρους τοῦ Μουτζουκέλλω, χωρίον τὸ Βιλλιανί σὺν τῷ Βόγρι ἀνευ τοῦ ἐν αὐτῷ στασίου τοῦ Χασανῆ.

Εἰς τὸ χωρίον Λαψίστα, μετόχιον καλούμενον εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου σὺν τῷ ἐκεῖσε συγιλλατικῷ ἐνῷ εύρισκονται καὶ οἱ παῖδες τοῦ Κομανόπουλου σὺν τῷ Τζαμάντουρα καὶ τῷ Κουρτέση καὶ ταῖς ἐκεῖσε ἀγορασίαις αὐτῶν καὶ τῷ βιβαρίῳ αὐτῶν. Εἰς τὸ Λοζέτζι συγιλλατικοί τὸ τοῦ Σίμωνος, ἔτερον σιγιλλατικοί ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Σερβιάνων, ἔτερον σιγιλλατικοί ἐν τῷ χωρίῳ τῶν

Φρεαστάνων, ἔτερον σιγιλλατικοί εἰς τὴν Ἰωαννίσταν, τὸ τοῦ Κανακίου μετόχιον καλούμενον τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ δρους ἔτερον σιγιλλατικοί εἰς Μοσμήδενα τοῦ Κωνσταντίνου. "Ἐτερον σιγιλλατικοί τῆς Βαλτρίστου μετὰ τῆς νομῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ λάκκου καὶ τοῦ Κούδρητα. "Ἐτερον σιγιλλατικοί ἔξαλιμματίον εἰς τὴν Φώνισταν, ἔτερον σιγιλλατικοί τῶν παίδων τοῦ Βλασίου ἐν τῷ Παροικίω, ἔτερον σιγιλλατικοί τὸ στάσιον τοῦ Ἡλία, στίχος Βλάχων οἱ Μουτζάδες. Κολονιάτης Βλάχος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, στίχοι τρεῖς Βλάχων τοῦ Χαλκία. Εἰς τὸ χωρίον Ρασοβίστα μυλωνικὰ ἐργαστήρια δύο. Εἰς τὰς Μοριάτουκας μυλοτόπια τρία... βιβάρια δυὸς εἰς τὴν ἐκεῖσε λίμνην, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ δύφαρίου τῆς αὐτῆς λίμνης...

Καὶ τὰς ἐκεῖσε τέσσαρας ἐπισκοπὰς καὶ πανήγυριν ἐπὶ τῷ μνήμῃ τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων ἐπὶ ἡμέρας δέκα πέντε... Καὶ τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ ἀπὸ ταύτης εἰσοδήματος ἔχει ἡ τοιαύτη ἀγιωτάτη ἐκκλησία, τὸ δὲ ἔτερον ἥμισυ οἱ κληρικοὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἔχουσι τεταγμένην ἀρχήθεν καὶ λαμβάνουσι ἀπὸ τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας κατ' ἔτος σιτοκρίθου μοξίων τῆς εἰσόδου τριακοσίους καὶ βαγένιον πλῆρες οἶνον...».

Μόνο, μὲ τὸ Μέγα Κοντόσταυλο κύριο Ἰωάννη Τζάφα Ούρσινο Δαύκα, μποροῦσε νὰ συγκριθῇ σὲ δύναμη καὶ χτήματα ὁ Μητροπολίτης τῶν Γιαννίνων. Γιατὶ καὶ κείνος εἶχε μὲ Χρυσόβουλλα βασιλικά.

«Τὸ κάστρο τοὺς Ρωγοὺς μετὰ πάσης τῆς νομῆς καὶ περιοχῆς αὐτοῦ... μετὰ τῶν κτημάτων πάντων καὶ δικαίων... καὶ κτήματα ἐντός καὶ ἔκτὸς τῆς Ἀρτας. 'Ωσαύτως τὴν Ἀγίαν Μαύραν μετὰ τῆς Λευκάδος, τὴν Περατίαν, ἐν τῷ θέματι Ξηρομέρων μετὰ τοῦ Παραδείσου καὶ τῶν Ζαβέρδων, ὡσαύτως ἐν τῷ θέματι τῶν Ἰωαννίνων, χωρία τὰ Πεδινάτα, ὅντα καὶ κάπω, σὺν τῷ τὸ Τζερβάρην καὶ τῶν Νεγκαράδων καὶ τὸν Μανιάκη, τὸν Ριζόν, σὺν τῇ τῆς Βεζήτζης, τὴν Γλίναν, σὺν τῷ τῶν Τζονοβουλσενάδων ἔτι ἐν τῷ θέματι Βαγενετείας, χωρίον τῶν Σεληνιανήν, τοὺς Κορπούς, τὸ Δοχύρων, τοὺς Βαριάδας, σὺν τῇ τοῦ Βοδέστη τὸν Στύλον τοῦ Ἐρημίτου, μετὰ τοῦ Μαυροποταμοῦ, τὸν Πρινέα, σὺν τῇ τὸν Κακὸν Πηλὸν καὶ τῆς Ἡγουμενίτζας, τοὺς Δολιανούς... καὶ τὴν Κίστερνα καὶ τὴν Ἀρλίσκαν, καὶ τὴν Νιστάν,

τὴν Κόσοβαν, τὴν Πετρώδαν, τὴν Σφίνα, σὺν τῷ τοῦ Γιαννιτζόπουλους τὴν Φιάτζαν... καὶ τὴν Βράσπαν...».

Καημένε φτωχέ, τούτου τοῦ καιροῦ! Ποὺ δὲν εἶχες ἀπὸ τὸν ἥλιο μοῖρα!

Κοσμική ἔξουσία οἱ ἀναχωρητές, καὶ οἱ «ἐνδεδυμένοι τὸν Θεόν»... Σκάνδαλο... 'Αφοῦ:

«Ο Ἐπίσκοπος, δ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος κοσμικὰς φροντίδας μὴ ἀναλαμβανέτω» (Κανὼν Στ' τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων).

❀

‘Ο ἐρημίτης, δ ἀποσαρκωμένος, δ γῆινος σκελετὸς ποὺ δὲν ἔχει προφτάσει νὰ γδυθῇ δλεῖς τὶς σάρκες του, αὐτὸς ποὺ ξεκινάει τὸ ἀνέβασμα τῆς κλίμακος στὴ Δοκιμασία ἢ αὐτὸς ποὺ «ῆγγισε» τὸ ἔσχατο στάδιο, αὐτὸς ποὺ σταμάτησε νὰ παλεύῃ μὲ τὸ Διάβολο (Γέρασσος κι' ἔγω, γέρασε κι' δ διάβολος μαζύ μου) καὶ παλεύει μὲ τὸ Θεό, γιατὶ τοῦ ἀπόμειναν τὰ κόκκαλα, κι' αὐτὰ ἀντιστέκονται, δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ κάστρα, γιὰ νὰ φυλαχτῇ. Ζῆ ἀποτραβηγμένος στὴ μετάνοιά του, στὸν ἀνεπανάληπτο κόσμο του...

‘Ανάγκη ἀπὸ κάστρα ἔχουν δσοι ἀπόχτησαν ἔξουσία κοσμική. Καὶ θέλουν νὰ τὴν κρατήσουν.

Τὰ μοναστήρια, μέσ' τὶς πολιτείες, ἀπὸ μεταφυσικὸ διέξοδο, γίνονται διέξοδο ύλικὸ τοῦ ἄγχους. Ταύτιση...

Περίβολος μὲ ύψηλὰ κι' ίσχυρὰ τείχη. Στὶς γωνιὲς τετράγωνοι δχυρωτικοὶ πύργοι. 'Επάλξεις μὲ περίδρομο καὶ προμαχῶνες. Πόρτες θεώρατες, διπλές, προστατευμένες ἀπὸ σιδερένιες λάμες καὶ χοντρὰ καρφιά. Κτίρια ἐσωστραφῆ. 'Επίκεντρο: Τὸ Καθολικὸ καὶ τὰ παρεκκλήσια. 'Η φιάλη. 'Ο πύργος τοῦ Κωδωνοστασίου. Καὶ γύρω - γύρω οἱ Κόρδες τῶν κελλιῶν. Τὸ 'Αρχονταρίκι καὶ τὸ Συνοδικό. 'Η Τράπεζα. Τὸ μαγειρεῖο. Τὸ μαγκιπεῖο (ἀρτοποιεῖο). Τὸ Δοχεῖο (ἀποθήκη τῶν ύγρῶν). Τὸ 'Ωρεῖο (ἀποθήκη σιτηρῶν). Τὸ Βαγενάριο (ἀποθήκη κρασιῶν). Τὸ φωτάναμα. Τὸ Νοσοκομεῖο. Τὸ Γηροκομεῖο. 'Η Βιβλιοθήκη. Τὰ λουτρά. Οι Κρήνες.

Δαιδαλὸς κοσμικῆς ἄμυνας κι' ἄνεσης ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴν «Καλύβα» στὴν ἄκρη τοῦ ἀπότομου βράχου, πάνω ἀπ' τὴν τρικυμισμένη θάλασσα ἢ τὴ σπηλιὰ τῆς μετανοίας, τοῦ 'Ἐρημίτη 'Αναχωρητῆ.

Σκανδαλίζει τούτος δ τρόπος ζωῆς. 'Η ἀλ-

λαγὴ τῆς κοινωνικῆς θέσης, φέρνει τὴν ἀλλαγὴ τῆς συμπεριφορᾶς. 'Ο πλούτος κι' ἡ ἔξουσία διαφθείρει. 'Ο λαὸς βλέπει δργια, πίσω ἀπ' τὶς βαρειὲς πόρτες τῶν μοναστηριῶν. Παραδεῖ. Σκώπτει.... Διαγείρει .... Μαστιγώνει.... Τρυγμοὶ στὸ οἰκοδόμημα....

...Τὰ δ' ἄλλα πὼς διηγήσομαι καταλεπτὸν (καὶ μέρος

τὰ τῆς τραπέζης λέγω δή, (τοῦ γεύματος τὴν ὥραν

καὶ τὶς εἰπῆ σου καθαρῶς τὰ πλήθη τῶν ί- (χθύων τῶν ἡγουμένων ἐμπροσθεν προκείμενα συνή- (θως...

Πρῶτον διαβαίνει τὸ ἐκζεστόν, ψησόπουλον (μπουρδάτον

καὶ δεύτερον περίχυμα, μαζὸς βεβαρυμένος, καὶ τρίτος δξινόγλυκος κροκατομαγειρία, ἔχουσα στάχος, σύσγουδα καρυόφυλλα, τρι- (ψίδια

άμανιτάρια, δξος τε καὶ μέλιν ἐκ τὸ ἀκάπνιν καὶ ἀπέξω κεῖται κόκκινη, μεγάλη φιλομύλα καὶ κέφαλος τριπίθαμος αὐγάτος ἐκ τὸ Ρήγιν καὶ συναγρίδα πεπτανή, ἐκ (τὰς καλὰς τὰς πρώτας...

"Αν δὲ πολλάκις πλανηθῆ κανεὶς τῶν καλο-

(γέρων καὶ μουρμουρίση τίποτε κι' ἀναστενάξη ὀλί-

(γον καὶ λόγος ἔξεπέσει του ἐκ τῆς ὀλιγωρίας οὐδὲ συμφθάνει ὁ ταπεινὸς εἴπειν τὸ «Κύριε

(Ἐλέησον) ἢ καν τὸ κρασοδόλιν του, δξος νὰ τὸ πληρώσῃ αὐτίκα γὰρ ἀνάρπαστον σηκώνονταν ἐκεῖθεν καὶ ως οὐ νὰ τὸν ἐκβάλωσι συρόμενον ἀπέκει βιτσίας συνάσσει ὁ ταπεινὸς πολλὰς κι' ἀνα- (ριθμήτους.

Μεγάλη ἡ εύθύνη τῶν Ταγῶν!... Κι δταν ἀκόμα ἡ ἐκ τροπή τους δὲν εἰναι δ Κανόνας, μπορεῖ νὰ γίνη ἡ ἀφορμὴ μιᾶς συντελειακῆς ἀνατίναξης, μὲ βάθος ἀπροσμέτρητο σὲ συνέπειες...

(Συνεχίζεται)

Τὰ πρὸ ἑκατονταετίας

Τοῦ κ. Ἀναστ. Εὐθυμίου

('Απὸ τὴν Τουρχο - Ἐλληνικὴ ἐφημερίδα Γιάνγια -
Ίωάννινα, καὶ ἄλλας ἐγγράφους πηγάς). Μάρτιος 1869

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο
(Ἐφημερὶς Ἰωάννινα - Γιάνγια, φυλ. 33,
8) 1870)

Κατάλογος

Τῶν συνδραμόντων διὰ τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ
Βιλαετίου Ἰωαννίνων συστηθησόμενον
Πολυτεχνεῖον.

Καζάς Κονίτσης

‘Ο Ναΐπης (τοποτηρητὴς ‘Υποδιοικητοῦ) Μεχμὲτ Ἐμὶν Ἐφένδης γρόσια 105, Δερβὶς Βέης μέλος τοῦ Ἰδαρὲ Συμβουλίου γρ. 105, Σαβφὲτ Ἐφένδης ὁμ. γρ. 50, Μελὶκ Ἐφένδης Μαλμουρίδης (Οἰκον. Ἐφορος) γρ. 50, κ Βαϊρὰμ Ἐφένδης ἐπὶ τῶν προσόδων γρ. 30, ὁ Ἐπίσκοπος Βελλᾶς κ. Γερμανὸς γρ. 210, Ἀχμετ Ἐφένδης ἐπὶ τῶν ληξιαρχείων (βουκουὰτ) γρ. 50. Ἀδὲμ βέης λοχαγὸς τῆς Χωροφυλακῆς γρ. 50. Ἀχμὲτ Ἐφένδης ὑπολοχαγὸς αὐτῆς γρ. 40. Καπλὰν βέης βοηθὸς αὐτῆς γρ. 30. Δερβὶς Ἰσάκ Ἐφένδης μέλος τοῦ Δααβῆ (δικαστηρίου) γρ. 35. Ζεινὲλ Ἀγᾶς βοηθὸς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ γρ. 30. Ἀχμετ Ἐφένδης γραμματεὺς ἐν τῷ Συμβουλίῳ Ἰδαρὲ γρ. 40. Ταλὶπ Ἐφένδης συμβοηθὸς τοῦ Μαλμουδίρου γρ. 40. Ἐδχὲμ Ἐφένδης Ταμίας γρ. 40. Χασὰν Ἐφένδης γραμματεὺς τοῦ Δααβῆ γρ. 15, Κων.) νο Βεκιάρης μέλος τοῦ Ἰδαρὲ (Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχίας) γρ. 50. Δερβίσης Ἀγᾶς Ζιουρνὰλ Ἐμίνης (ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν) γρ. 15. Δημήτριος μέλος τοῦ Δααβῆ γρ. 35. Χρῆστος ἐπίσης γρ. 35. Σαχὶν Βέης ἐκ τῶν προκρίτων γρ. 63. Ταλὶπ Βέης ὁμοίως γρ. 30. Μαντζίνης Ἰατρὸς γρ. 100. Γιαννάκης Ἰατρὸς γρ. 50. Μιχαὴλ Σδοῦκος ἐκ τῶν προκρίτων γρ. 20. Γεώργιος Βεκιάρης γρ. 20. Γιαν-

νούλης Βεκιάρης γρ. 20. Κων.) νος Σούρλας γρ. 200. Βασίλειος Μόκορος γρ. 10. Μιχαὴλ Παπᾶ γρ. 10. Σπυρίδων Πέτρος γρ. 10. Θεόδωρος Βεκιάρης γρ. 10. Σπυρίδων Παπᾶς γρ. 10. Βασίλειος Τζίπας γρ. 10. Δημήτριος Παπᾶς γρ. 10. Παναγιώτης Ρούβαλης γρ. 10. Γεώργιος Σπύρου γρ. 10.

15-1-1870. Οἱ ἀδελφοὶ Μπεκήρ καὶ Ἐλμὰζ ἐκ Λεσκοβικίου ἐπνίγησαν εἰς τὸν Βενέτικον ποταμὸν τῶν Γρεβενῶν.

‘Ο ἐκ τοῦ χωρίου Στράτσανης τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης Βασίλειος ἀναχωρήσας μετὰ τοῦ δωδεκαετοῦ ἀδελφοῦ του ἐκ τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ χωρίον των διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, ἀφίχθησαν ἐνώπιον τοῦ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τοῦ χωρίου των ἀπέχοντος ποταμοῦ. Τολμήσαντες δὲ ἵνα διέλθωσιν αὐτὸν καὶ μόλις εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ποοβάντες, ἔνεκα τῆς ὀρμητικότητος τοῦ ρεύματος, διὰ μιᾶς ἀμφότεροι κατέπεσαν ἐκ τῶν ἵππων, καὶ ὁ μὲν Βασίλειος ἐσώθη ὑπό τινος Χωροφύλακος συνοδοιπόρου των, Ἀβδούλη καλουμένου· ὁ δὲ νεώτερος Ἀριστείδης ἐπνίγη.

5 Μαρτίου 1870. Ἐξεράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σουλεϊμὰν βέη Τζιαφέρ βέη εἰς Λεσκοβίκιον Ἀργυροκάστρου.

19 Μαρτίου 1870. Ἐκ Κονίτσης γράφουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ ἀνέγερσις καὶ ἡ ἐπισκευὴ ἀπό τινος ἥδη ἀρξαμένη ἐπὶ τῆς γεφύρας τῆς κειμένης πλησίον τῆς κωμοπόλεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς συνδεούσης αὐτὴν καὶ τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων καὶ συναπτούσης τὸν παρὰ τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν ποταμόν, ἥτις ως εἴχομεν προαναγγείλει, εἶχε παρασυρθῆ ως ἐκ τῆς ἐπελθούσης ὑπερεκχειλίσεως τῶν ὑδάτων τοῦ ἐν λόγῳ ποταμοῦ ἀποπερατώθη ἥδη δλοσχερῶς.

‘Υπόμνημα

Τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Συλλόγου τῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης καταγομένων

.. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16 Μαΐου 1969

‘Ο ἐνταῦθα ἔδρεύων Σύλλογος τῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης καταγομένων, κρίνει ἀναγκαῖον ἵνα θέσῃ ὑπ’ ὄψιν ‘Υμῶν, τὰ κάτωθι ἀφορῶντα εἰς ζωτικότατα θέματα οἰκονομικῆς ὑποδομῆς καὶ ἀναπτύξεως τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, ἂν μὴ καὶ οὐσιαστικῆς ἐπιβιώσεως ταύτης.

‘Απευθυνόμεθα πρὸς ‘Υμᾶς, ώς κατ’ ἔξοχὴν ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων, φορεῖς τοῦ πνεύματος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, πολλαπλῶς ἐκδηλούστης τὸ ἐνδιαφέρον τῆς, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν γενικῶς τῆς Ἐπαρχίας καὶ ζητοῦμεν τὴν συμπαράστασίν Σας, ἐπὶ τῶν ἔξῆς συγκεκριμένως θεμάτων:

‘Η Ἐπαρχία Κονίτσης καὶ ἡ πρωτεύουσά της ἡ Κόνιτσα, εύρισκονται σήμερον τελείως ἐγκαταλειμμέναι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐσωτερικῆς τούλαχιστον Τουριστικῆς κινήσεως, ἀποτελούστης σήμερον, ώς γνωστόν, σημαντικὸν στοιχεῖον ὑποδομῆς οἰκονομικῆς.

Διαθέτουσα ἡ Κόνιτσα καὶ ἡ Ἐπαρχία της, ἀπαραμίλλους φυσικὰς καλλονὰς καὶ καταλαβοῦσα ἴδιάζουσαν θέσιν εἰς τὴν σύγχρονον ιστορίαν τοῦ “Εθνους καὶ ἐνῷ θὰ ἔπρεπε καθηκόντως νὰ ἀποτελῇ τόπον ἐπισκέψεως καὶ παραμονῆς τῶν ‘Ελλήνων τουριστῶν καὶ μή, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων, εύρισκεται ἀπομεμονωμένη καὶ ἐν οἰκονομικῷ μαρασμῷ, διότι τελείως ἡγνοήθη μέχρι σήμερον ὑπὸ τοῦ ‘Ελληνικοῦ ‘Οργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Δεδομένου δὲ ὅτι τυγχάνει ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατον εἰς τὴν ἴδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ὅπως δημιουργήσῃ βάσεις τῆς Τουριστικῆς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κονίτσης κινήσεως καὶ οἰκονομικῆς ἐκ ταύτης ἐνισχύσεώς της, παρίσταται ἐπειγόντως ἀναγκαῖον, ὅπως ὁ Κρατικὸς οὗτος ‘Οργανισμός, ἐκδηλώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ μεριμνήσῃ διὰ τὴν Τουριστικὴν ὑποδομὴν τῆς Κονίτσης καὶ Ἐπαρχίας της, ἐπανορθῶν τὴν μέχρι σήμερον παράλειψίν του καὶ ἐγ-

κατάλειψιν τῆς Ἐπαρχίας. Συγκεκριμένως:

1) Εἶναι ζωτικῶς ἀναγκαῖον, ὅπως εἰς τὴν Κόνιτσαν ἐγερθῆ σύγχρονον Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον καὶ ἐστιατόριον (ξενών), τὸ ὅποιο νὰ ἔχασφαλίζῃ στοιχειωδῶς πολιτισμένην παραμονὴν εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐκεῖθεν ἐπίσκεψιν τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῶν ιστορικῶν χώρων της. ίδίᾳ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἀλλὰ καὶ τοὺς χειμερινοὺς τοιούτους.

Σήμερον εἶναι ἀδύνατο ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας ξενώνος νὰ σκεφθῆ τις περὶ παραμονῆς εἰς τὴν Κόνιτσαν, ἥτις θὰ ἡδύνατο νὰ ἀποθῇ ἰδεώδης θερινὴ διαμονή, λόγω τοῦ χαρακτηριστικοῦ ‘Αλπικοῦ της τοπείου.

2) Παρίσταται ἐπίσης ἀναγκαῖον, ὅπως ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἀρθῶσιν αἱ διατυπώσεις, αἴτινες ἀπὸ ἀπόψεως Κρατικῆς ἀσφαλείας σήμερον ἀπαιτοῦνται, διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Κονίτσης καὶ τῆς Ἐπαρχίας της, ώς παραμεθορίου της.

Αὔτοὶ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης καταγόμενοι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς ‘Ελλάδος διαμένοντες, πρὸ τῶν διατυπώσεων καὶ δυσχερειῶν, αἴτινες συμπαρομαρτοῦσι διὰ τὴν ἐπίσκεψιν παρ’ αὐτῶν τῆς γενετείρας των καὶ αἱ ὅποιοι σημαίνουσιν ἀρκετὴν δι’ αὐτοὺς διάθεσιν καὶ ἀπώλειαν χρόνου, στεροῦνται τῆς μοναδικῆς ταύτης δι’ αὐτοὺς ιερᾶς χαρᾶς, νὰ ἐπισκεφθοῦν τακτικώτερον τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των καὶ ὅπου παραμένουν εἰσέτι οἰκεῖοι καὶ προσφιλεῖς των, φρονοῦμεν δ’ ὅτι αἱ Στρατιωτικαὶ ‘Αρχαί, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ λάβωσι τὰ μέτρα ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὅποιων θὰ διευκολύνηται ἡ ἐπίσκεψις τῆς Κονίτσης καὶ Ἐπαρχίας της.

Τὰ ἀνωτέρω, ἐν ὄψει καὶ τῆς ἀποφασισθείσης ταχείας πρωθήσεως καὶ ἀποπερατώσεως τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ ‘Ηγουμενίτης - Κονίτσης Δυτικῆς Μακεδονίας Θεσσαλονίκης, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον ὅπως θέσωμεν ὑπ’ ὄψιν ‘Υμῶν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι υἱοθετοῦντες ταῦτα ώς ἀπαραιτήτως

Τὸ γενεαλογικὸ δέντρο τῶν Βλάχων Κονίτσης

Τοῦ κ. Γεωρ. Βλάχου

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο

7. Βλάχος Λάμπρος τοῦ Κώτα
(ή Μπούσης, ἀπὸ τὸ ὑποκορ. Λαμπ(ρ)ού-
σης), γεννήθηκε τὸ 1851.

Σύζυγος: α' (;) . . . ἀπὸ τὸ χωριό Πι-
στίλιαπη — Κονίτσης. β' (;) . . . θυγ. τοῦ
Χαρίση Παναγιώτου ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.
γ' (;) . . .

Τέκνα: (ἀπὸ τὴν τρίτη σύζυγο) Γιώργος,
γεν. 1885, Γιάννης, γεν. 1866, Χριστόδου-
λος, γεν. 1869, Δημήτριος. ('Ο Γιάννης
καὶ δὲ Χριστόδουλος ἀπεβίωσαν τὸ 1871
σὲ μιὰ ἐπιδημία).

Διηγοῦνται πολλὰ γιὰ τὸ «κακὸ μάτι»
τοῦ Μπούση. Ράϊζε πλάκες, «έσκαζε» ζῶα
καὶ ἀνθρώπους. Οἱ δυὸς πρῶτες γυναῖκες
του «έσκασαν» ἀμέσως. «Ποιὸ εἰναι, Θε-
γε, νὰ τὸ βλέπω μὲ τὸ πηρούνι!».

8. Βλάχος Γιώργος τοῦ Κώτα,
γεννήθηκε τὸ 1843 (δ «Τζότζος»).

Σύζυγος: Δέσπω, θυγ. τοῦ Νικόλα Σω-
τήρη (Μπεζεντὲ) ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα: Ρίνα, σύζ. τοῦ Τόλη Μποζίνα στὴν
Βούρμπιανη, Τάσω ('Αναστασία), σύζ.
τοῦ Βασίλη Βενέτη (Πίτση) στὴν Βούρ-
μπιανης.

«Υπάρχει φυσικὸ κοίλωμα στὴν περιοχὴ
τῆς Βούρμπιανης, πρὸς τὸ «Λισκατσίτι-
κο», ποὺ ὀνομάζεται Ρούπα (τρύπα) τῆς
Πίτσαινας.

9. Βλάχος Λάμπρος τοῦ Κί-
τσιου, γεννήθηκε τὸ 1809 (δ «Γκόγκης»).
Σύζυγος: (;) . . .

Τέκνα: Κώτσιος («Καραλῆς»), γεν. 1847,
θετὸς υἱός, καταγ. ἀπὸ τοὺς Βλάχους, Μα-

άναγκαίαν οἰκονομικὴν ὑποδομὴν, διὰ τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, ἐνερ-
γήσητε παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Κυβερνήσει, πρὸς
πραγμάτωσίν των.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ρία, σύζυγος τοῦ Γιώργου Καραγκιόζη
στὴν Πυρσόγιανη καὶ . . . (,), παντρε-
μένη στοῦ Θάνου, στὴ Βούρμπιανη.

10. Βλάχος Γιώργος τοῦ Κί-
τσιου, γεννήθηκε τὸ 1817.

Σύζυγος: Ἀλεξάνδρα . . . ἀπὸ τοὺς Χιο-
νιάδες — Κονίτσης.

Τέκνα: Μήτρος, γεν. 1847, Κήτος (Χρῆ-
στος), γεν. 1856, Μάνθος καὶ Τασιά ('Α-
ναστασία), δίδυμα, γεν. 1865, (ή Τασιά
σύζυγος Παντούλη Γ. Παπούλια στὴ Βούρ-
μπιανη), Λένη, σύζυγος τοῦ . . . Ντίνη στὸ
Λισκάτσι — Κονίτσης.

11. Βλάχος Μήτρος τοῦ Γιώργου,
γεννήθηκε τὸ 1847 καὶ ἀπεβίωσε τὸ 1928.

Σύζυγος: Σοφία (Τσόκε) Ναούμ, ἀπὸ τὴν
Ράχωβα τῆς Ἀλβανίας.

Τέκνα: Γιώργος (δ Κλέφτης), γεν. 1869,
Ἀλέξης, γεν. 1873 καὶ ἀπεβ. νήπιο στὴν
Πυρσόγιανη, Βεσιλῆς, γεν. 1875, Τάσω,
σύζυγος τοῦ Τζέλιο (Βαγγέλης) Ναούμ
στὴ Ράχωβα τῆς Ἀλβανίας, Κωνσταντίνια,
σύζυγος Νικολάου Γεωρ. Τράντα στὴ Βούρ-
μπιανη, Τούλω, σύζυγος τοῦ Θανάση Σδού-
κου στὸ Λούψικο (Λυκοράχη) — Κονίτσης.
('Ο Θ.Σ. ἐπωνυμάσθη «Ἀντρόνικος» γιατὶ
ἔδειρε τὸν Κιανήμπεη ἀπὸ τὸ Στάριο τῆς
Ἀλβανίας), Βδοκιά, σύζ. τοῦ Δημητρά-
κη Μπλιθικιώτη στὴ Μπλιζντιανη (Λαγγά-
δα) — Κονίτσης, Φροσύνη, σύζ. Μάρκου
Γ. Δ. Λιόλη στὴ Βούρμπιανη, καὶ Φώτω
(Φωτεινή), ἀπεβ. σὲ ἡλικία 16 ἔτῶν.

12. Βλάχος Κήτος (Χρήστος)
τοῦ Γιώργου, γεννήθηκε τὸ 1856.

Σύζυγος: α' . . . ἀπὸ τὸ Πληκάτι (τὴν
«χώρισε»). β' Ἀλεξάνδρα, θυγ. Ιωάννη
Κ. Γκουγκούτση ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα: Νικόλας, γεν. 1891, Τάκης, ἀπεβ.
ἄγαμος, Κώστας, γεν. 1901 ἀπεβ. στὸ
Παρίσι τὸ 1962, Αρετή, σύζ. Δημητρίου
Κυπαρίσση στὴν Οξεά — Κονίτσης, Καλ-
λιόπη, σύζυγος Μάνθου Σερίφη στὴν Πυρ-
σόγιανη, Ἀγαθή, σύζ. Χρήστου Μπάσκα

Ἐνδυμήματα τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης

Τοῦ Ἱερέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΣΙΟΥ

51

1866

Ἐν τῷ Μητροπ. Ναῷ ἐπὶ εἰκόνος ἄγ.
Βαρβάρας.

«1866 σεπτεμβρίου 10».

52

1866

Ἐπὶ πολυγώνου ἀργυροῦ Ἀρτοφορίου

(Κωτσκαλιδς) στὴν Πυρσόγιανη καὶ ὑ-
στερα σύζ. Θανάση Νούκου, Χαρίκλεια,
σύζυγος Ἀλεξίου Τσούκα στὴ Βούρμπιανη.

13. Βλάχος Μάνθος τοῦ Γιώρ-
γου, γεννήθηκε τὸ 1865.

Σύζυγος: Αἰκατερίνη, θυγ. Ἰωάννου Τσα-
νάκα ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα: Ἰωάννης (Νάκος), γεν. 1892, Μιλ-
τιάδης (Κιάδης), γεν. 1895, Ἀφροδίτη,
σύζυγος Χαραλ. Ἀπ. Ράπου στὴ Βούρ-
μπιανη, Κλεοπάτρα, σύζ. Νικολάου Μιχ.
Μάνου στὴ Βούρμπιανη, Ἀγλαΐα, σύζ. Τό-
λη Μαργαρίτη στὴν Ὁξεὰ — Κονίτσης,
Πολυξένη, σύζυγος Θωμᾶ Βαδάση στὴν Ὁ-
ξεὰ — Κονίτσης.

14. Βλάχος (ἡ Γκόγκης ἡ Καραλῆς)
Κώτσιος τοῦ Λάμπρου, γεννήθηκε
τὸ 1847.

Σύζυγος: Μαρία, θυγ. τοῦ (παπα) Ζήση
(παπα) Δήμου Οίκονόμου.

Τέκνα: Ρούσιω (Μαρούσιω), υἱοθετημένη
(νόθο, πιθανὸν κόρη τῆς Τσένης Ντούρβα-
ρη ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη) καὶ πρώτη σύζυ-
γος τοῦ Βασίλη Δημ. Βλάχου.

15. Βλάχος Κώτσιος τοῦ Χρή-
στου, γεννήθηκε τὸ 1860.

Σύζυγος: Ρίνα, θυγατ. τοῦ Γεωργίου Ζή-
κου ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα: Μάρκος, γεν. 1885, Ξενοφών, γεν.
1892, Τάσω, πρώτη σύζυγος τοῦ Νικόλα
Τέρτση στὴ Βούρμπιανη, Τόλης.

16. Βλάχος Ἀντώνης τοῦ Χρή-
στου, γεννήθηκε τὸ 1866.

Σύζυγος: Ἀλεξάνδρα, θυγ. Ἰωάννου Στρά-
του ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα : Λάμπρος (δ «Ζιούρκας») γεω.
1895, ωύανθία, σύζυγος Κοσμᾶ Βαδάση
στὴν Ὁξεὰ — Κονίτσης, Νίκος.

17. Βλάχος Ἰωάννης τοῦ Χρή-
στου, γεννήθηκε τὸ 1864. (‘Ο «Ντεληγιάν-
νης»).

Σύζυγος: Εύδοκία, θυγ. Σπυρίδωνος Πα-
παράφτη ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα: Βασίλειος, γεν. 1891.

18. Βλάχος Γεώργιος τοῦ Λάμ-
πρου, γεννήθηκε τὸ 1885. (Μπούσης).

Σύζυγος: Γιωργούλα, θυγ. Γρηγορίου Γε-
λαδάρη.

Τέκνα: Λένη, Τάσω, Εύδοκία, Ἀλεξάνδρα,
Ἐρμιόνη, Δημητρούλα (ἄλλων τριῶν μᾶς
διαφεύγουν τὰ ὄνόματα)

19. Βλάχος Γεώργιος τοῦ Μή-
τρου, γεννήθηκε τὸ 1869. (‘Ο Κλέφτης).

Σύζυγος : Πηνελόπη, θυγ. Δημητρίου
Τσερμελῆ ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τέκνα: Φίλιππος, γεν. 1898.

20. Βλάχος Βασίλειος τοῦ
Μήτρου, γεννήθηκε τὸ 1875.

Σύζυγος: α' Ρούσιω, θετὴ κόρη τοῦ Κώ-
τσιου Λ. Γκόγκη - Καραλῆ. β' Ἀμαλία,
θυγ. Γεωργίου Φρόντζου, ἀπὸ τὴν Πυρσό-
γιανη.

Τέκνα: Σωτήρης (ἀπὸ τὴν β' σύζυγο).

‘Ο Γεώρ. Δημ. Βλάχος, πάππος μου, κα-
τηγορήθηκε γιὰ φόνο κι’ «ἔπιασε τὸ κλαρί»,
ὑστερα ἔφυγε στὴν Ἀθήνα μεταμφιεσμένος καὶ
χάθηκε. Λὲν πῶς ὑπηρέτησε στὸ σῶμα τῶν
Μακεδονομάχων καὶ δολοφονήθηκε ἀπὸ ἕναν
συγχωριανό του, ποὺ τὸν χρησιμοποιούσε γιὰ
ὑπηρέτη.

ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν ἀγ. Ἀποστόλων.
«1866 Μαρτίου 3. Κό (νι)τσα ἔγενε τς
παρὸν ἀρτοφόριον τῆς Ἑκκλησίας τὸν Ἅ-
γιον Ἀποστόλον ἐπιμελίᾳ καὶ σπουδῇ
τοῦ κυρίου Πα(πα)χατζὶ¹⁴ ἀπὸ χορίου Πα-
λιοσέλι διὰ ἔξοδων τοῦ κυρίου Παναγιότου
Μπηκιάρη (καὶ) συμβίας αὐτοῦ Μαρίνα(ς).
Κόνιτσα».

53

1866

Ἐν τῷ κελλίῳ Χρυσάνθου ἐπὶ μεγάλης
εἰκόνος Θεοτόκου μικροῖς γράμμασιν.
«1866 σεπτεμβρίου 10. Δι' ἔξοδων ἐλα-
χίστου Παναγιώτου αὐταδέλφου Χρυσάν-
θου λαϊνᾶ¹⁵».

54

1866

‘Ομοίως ἐπὶ εἰκόνως Νεομάρτυρος Μάρ-
κου.
«1866 νοεμβρίου 10».

55

Σύγχρονος

‘Ομοίως ἐπὶ μικρᾶς εἰκόνος ἄγ. Θεοδό-
χου.
«Ο ‘Αγιος Θεοδόχος Ἐπίσκοπος Βελ-
λᾶς¹⁶».

56

Σύγχρονος

‘Ομοίως ἐπὶ μικρᾶς εἰκόνος τῶν ἀγ. Μα-
νουὴλ Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ.
«Κασιγνήτους μέδοντας τρεῖς ἐν τῷ πόλω.
..... ὁ ζωγράφος Ἀναστ(άσιος) Μιχ(αήλ)
χιοναδίτης».

57

Σύγχρονος

‘Ομοίως ἐπὶ εἰκόνος ἄγ. Νικάνορος.
«Χρυσάνθου Λαενᾶ».

58

1874

‘Ι. Ναὸς ἄγ. Ἀποστόλων
Ἐν ἀρχῇ Μηναίου Μαΐου τοῦ 1678 =
αχοη̄.
«1874 Ἀπριλίου 17 ἡμέρα τετάρτη μετὰ
μεσημβρίαν ἔπεσεν χιόνι ἐδῶ εἰς τὸν κάμ-
πον καὶ δὲν ἔβλαψεν τίποτας τοὺς καρποὺς
τῶν ἀμπελίων καὶ λοιπῶν γεννημάτων
‘Ο ἥδιος Πα(πᾶ) Σταύρος.

(Συνεχίζεται)

Τοῦ μονίμου
ἀνταποκρι-
τοῦ μας

Κόνιτσα 30)11)1969

— Τὴν 31)10)69 ἐπὶ τῇ εύκαιρίᾳ τοῦ ἑορ-
τασμοῦ τῆς Διεθνοῦς ἡμέρας ἀποταμιεύσεως,
ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ‘Υποκαταστήματος
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Μιχ. Μηλιώνης μετέ-
βη εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ μαθητρίας ἀναπτύξας τὴν ιστο-
ρίαν τῆς ἀποταμιεύσεως.

— Ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τοῦ ποσοῦ τῶν
75.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ
Γραφείου εἰς Πυρσόγιανην, ὁ υἱοθετήσας τὴν
Κοινότητα Δῆμος Νικαίας Πειραιῶς.

— Τὴν 2)11)69 συνηντήθησαν ἐνταῦθα αἱ
ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες «Πίνδος» Κονίτσης καὶ
«Θύελλα» Κατσικᾶς, μὲ ἀποτέλεσμα ἴσοπα-
λίαν τερμάτων 7 — 7.

— Εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλ-
λόγου ΠΙΝΔΟΣ κ. Χ.Τσούτσην μεταβάντα εἰς
Ίωάννινα μετὰ μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
πρὸς ὑποδοχήν του, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ἀθλη-
τισμοῦ κ. Ἀσλανίδης ὑπεσχέθη ἐνίσχυσιν πρὸς
τὴν Πίνδον ἐκ δραχ. 30.000, καὶ διὰ τὴν κα-
τασκευὴν τοῦ εἰς Γραβίτσιας Γυμναστηρίου τὴν
χορήγησιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

— Ἐδιορίσθη καὶ ἀναμένεται νὰ ἀφιχθῇ ὁ
νέος εἰρηνοδίκης Κονίτσης κ. Ἀνδρέας Πανά-
γου.

— Νέον περίπτερον πωλήσεως σιγαρέτων
ἥνοιξεν εἰς Κόνιτσα ἐναντὶ τοῦ πρακτορείου
Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. ὑπὸ τῆς χήρας τοῦ Ἀθανασίου
Λύτου.

— Ἀπὸ 8)11)69 ἐλειτούργησεν εἰς Ἀνα-
γνωστοπούλειον Σχολὴν δλιγοήμερον σεμινά-
ριον ἐπιμορφώσεως Κοινοτικῶν Γραμματέων καὶ
Ἀγροφυλάκων.

— Ἀπὸ τὴν 16)11)69 ἐγένετο ἡ ἔναρξις
τῶν καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἀπόγευμα ὁμιλιῶν
- κηρυγμάτων εἰς τὴν Πνευματικὴν Στέγην Κο-
νίτσης, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
κ.κ. Σεβαστιανοῦ, μὲ ἀθρόαν προσέλευσιν τῶν
Κονιτσιωτῶν.

— Τὴν 17)11)69 ἐσημειώθη ἐλαφρὰ σει-
σμικὴ δόνησις εἰς τὴν περιοχὴν Ἀμαράντου,
‘Αγ. Βαρβάρας, Πύργου καὶ Μολίστης.

— Ὅπο τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Γορ-

γοποτάμου κ. 'Αποστόλου Γεωργοπούλου ἀπεστάλη εύχαριστήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. μέραρχον - Στρατιωτικὸν Διοικητὴν 'Ηπείρου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατασκευῆς γεφύρας Μπέλεϋ εἰς τὸν ποταμὸν παρὰ τὴν θέσιν Κεχρί, καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς Κοινότητός του.

— Τὴν 26)11)69 εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Πνευματικῆς Στέγης Κονίτσης, ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ πολυτληθοῦς ἀκροατηρίου ἐδόθη ὑπὸ τοῦ κ. 'Ιωάννου 'Αλτιγοῦ, Προϊσταμένου τοῦ Προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως 'Ηπείρου, διάλεξις μὲ θέμα τὴν Κοινοτικὴν 'Ανάπτυξιν.

'Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανός.

— 'Αφίχθη πρὸ ἡμερῶν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Οἰκονομικὸς "Εφορος Κονίτσης κ. 'Ηλίας Αὐδῆς.

— Τὴν 27)11)69 ἐνεφανίσθησαν τὰ πρῶτα χιόνια εἰς τὰς πέριξ τῆς Κονίτσης Βουνοκορύφας.

— Κατόπιν προφορικῶν παρακλήσεων καὶ δημοσιευμάτων μας, ἐκηρύχθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὡς διατηρητέον μνημεῖον τὸ ἐν Κάτω Κονίτσῃ Τζαμὶ τοῦ Σουλτάνου Σουλεϊμᾶν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς. Δυστυχῶς ὅμως οὐδεμία σχετικὴ πίστωσις διὰ τὴν ἐπισκευὴν του διετέθη ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχαιολογικὰς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς σήμερον. 'Ο μιναρές του κινδυνεύει νὰ καταρρεύσῃ ἐνῷ μὲ μικρὰν δαπάνην δύναται νὰ διατηρηθῇ θαυμάσια· καὶ τὸ ὑπόλοιπον κτίσμα κατερειπώθη ὑπὸ τῶν περιοίκων. Χρειάζονται ἐνέργειαι. 'Αποταθέντες πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Κονίτσης, ἐλάβομεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ὑποβάλῃ σχετικὸν ὑπόμνημα πρὸς τὴν 'Εφορίαν 'Αρχαιοτήτων 'Ιωαννίνων. 'Ανακινοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ζήτημα ἐκ νέου διότι κατὰ τὴν παροιμίαν, «ἄν δὲν κλάψῃ τὸ παιδί δὲν τὸ βυζαίν' ἡ μάνω».

Συχνὰ μᾶς ὄμιλοῦν περὶ Τουρισμοῦ καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν τουριστικῶς ἐνδιαφερόντων. 'Ἐνδιαφέροντα εἶναι καὶ τὰ παλαιὰ μνημεῖα κτίρια κ.λ. "Ἄς τὰ περισώσωμε λοιπὸν ἀπὸ τὸν ὀλοσχερῆ ἀφανισμόν.

— 'Αφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Ταμείου Κονίτσης κ. Χρῆστος Γαλάζιος.

— 'Η ποδοσφαιρικὴ ὁμάς Κονίτσης ἐπραγματοποίησε τὰς ἔξῆς συναντήσεις:

Τὴν 9)11)69 ἐνίκησεν ἐνταῦθα τὸν 'Αμβρακικὸν μὲ τέρματα 3 — 2.

Τὴν 16)11)69 εἰς 'Ελεούσαν ἐπεβλήθη τῆς Θυέλλης μὲ τέρματα 1 — 0.

Τὴν δὲ 23)11)69 ἡττήθη ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Φοίνικος Λευκάδος μὲ τέρματα 6 — 0.

Καὶ τὴν 30)11)69 ἡττήθη εἰς 'Ιωάννινα ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ μὲ τέρματα 6 — 0.

— Μετατεθεὶς ἐξ 'Αθηνῶν ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβεν καθήκοντα Γραμματέως τοῦ Δήμου Κονίτσης ὁ κ. Μιχαὴλ Τσουγκράνης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

'Αφίξεις — , Αναχωρήσεις

'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν, ἐξ 'Αθηνῶν ἡ Κα Τούλα B. Μουρελάτου μετὰ τῆς θυγατρός της δίδος "Ολγας. Οἱ κ.κ. 'Αθανάσιος Στεργίου καὶ Χρῆστος Ζάρος μετὰ τῶν κυριῶν των. 'Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ἀδείας του ὁ Διοικητὴς τοῦ 'Αστυν. Τμήματος Κονίτσης κ. Παῦλος Φούρλας.

'Ανεχώρησεν διὰ Η.Π.Α. 'Αμερικῆς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τέκνων του ὁ κ. Κων/νος Γ.Τζιάλλας, διὰ Γερμανίαν ὁ κ. Εύθύμιος Κ.Τζιάλλας, καὶ δι' "Αγιον "Ορος ('Ι. Μονήν Μ. Λαύρας) ἐκ Παλιοσελίου ὁ ὄσιώτατος 'Ιερομόναχος Πατὴρ Παῦλος Ζησάκης. 'Εξ 'Αγίου "Ορους ἐπανέκαμψαν πρὸ μηνὸς καὶ οἱ κ.κ. 'Ιερόθεος Πετρίδης 'Αρχιμανδρίτης 'Ιεροκήρυξ καὶ Λουκᾶς 'Εζηνεπίδης. , Ανεχώρησεν δι' 'Αθήνας ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Γ.Τσόγκα.

'Ανεχώρησαν δι' 'Αθήνας, ὁ κ. 'Οδυσσεύς 'Ανδρέου, καὶ ὁ κ. 'Αθανάσιος Λούδας οἰκογενειακῶς.

'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν, ἐξ 'Αθηνῶν ὁ αἰδεσιμώτατος κ. Γεώργιος Παΐσιος μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του, οἱ κ.κ. Εύθύμιος Γκάσιος, Σπυρ. Κιτσάκης, Κων/νος I. Ζώης, Παῦλος Εύθυμιος μετὰ τῆς κας του διὰ Βούρμπιανην κ. ἄ.

'Ομοίως ἀφίχθησαν, ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Στ. Γιαννακάκης τέως εἰρηνοδίκης Κονίτσης, ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ κ.κ. Γεωρ. Παπαθεμιστοκλέους καὶ Βασ. Κουκέσης, ἐκ Κερκύρας οἱ κ.κ. Δημήτριος καὶ Λάκης Παπαθεμιστοκλέους, ἐκ Παλαίστρας Φλωρίνης ἡ δὶς Γεωργία X. Σκούφια ὑπάλληλος E.A.N.

Πολλοὶ συμπατριώται ἀφίχθησαν καὶ ἐκ Δ. Γερμανίας ἵνα συνεορτάσουν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ — ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— 'Ο κ. Λουκᾶς Θεοχαρόπουλος γεωπόνος ἐγένετο πατήρ διδύμων θηλέων, δμοίως και δ κ. Γεώργιος Κ. Τζιάλλας ἐγένετο πατήρ θήλεος τέκνου.

— Τὴν 21)11)69 δ κ. Ἀνδρέας Κουσαφές ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ κ. Γεωργίου Νικολοπούλου χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παπποῦ του Παναγιωτάκης.

Εἰς Κάτω Κονίτσαν δ κ. Γεώργιος Τζάλας ἐγένετο πατήρ θήλεος τέκνου, δμοίως και δ κ. Ἰωάννης Γ. Κυρίτσης.

ΓΑΜΟΙ - ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

— 'Ο κ. Ἀθανάσιος Μήτσικας ταμειακὸς και ἡ Δὶς Ἐλπίδα Λάμπρου ἡ Κατσαροῦ ἐκ Καλλιθέας (Γορίτσας) ἀντήλλαξαν ἀμοιβαῖαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 28)12)69 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Κων)νου Κιτσάκη μετὰ τῆς δίδος Μαργαρίτας Μπουζούλα ἐκ Πηγῆς, τοῦ ταμειακοῦ κ. Ἀθανασίου Μήτσικα μετὰ τῆς ἐκ Καλλιθέας δίδος Ἐλπίδας Λάμπρου ἡ Κατσαροῦ και εἰς Ἐλεύθερον τοῦ κ. Γεωργίου Κ. Ματσή μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Φολίνα ἐκ Βρυσοχωρίου.

'Ο κ. Ἀθανάσιος Θ. Παπασταύρου ἐκ Πωγωνίσκου και ἡ δὶς Σοφία Δημητρίου ἔξ Ἡλιόρραχης ἀντήλλαξαν ἀμοιβαῖαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥ·Ι·ΝΟΠΟΛΕΩΣ
ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ και ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚ. ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Κονίτσῃ σήμερον τὴν 30ὴν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1969 ἔτους και ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Ἅγιου Νικολάου Κονίτσης συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ προσφέραντος εὔσυνειδήτως τὰς ὑπηρεσίας του «ώς Εύταξίου» ἐπὶ τριακονταετίαν και πλέον ἐν τῷ Ιερῷ Ναῷ Ἅγιου Νικολάου Κονίτσης.

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΥ ΤΖΑΛΛΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Τὴν 31)10)69 ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα εἰς ἡλικίαν 81 ἔτῶν ἡ ἐκ Πύργου Εύσταθία Σουρέλη.

— Τὴν 11)11)69 ἀπεβίωσεν ἡ ἐκ Μολίστης Εύδοκία Τράκα ἔτῶν 65 και τὴν 26)11)69 ἀπεβίωσεν ἐν Κάτω Κονίτση εἰς ἡλικίαν 85 ἔτῶν ἡ Εύγενία Χήρα Δημητρίου Βαγενᾶ.

Ἀπεβίωσαν, εἰς Γοργοπόταμον ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀντώνιος Λιούμης. Εἰς Ἐλεύθερον οἱ Σπυρίδων Σταύρος ἔτῶν 85 και Χρήστος Ν. Παπαχρήστος ἔτῶν 67 και ἡ ὑπέργηρος (90 ἔτῶν) Βασιλικὴ Δ. Γιώτα.

ΒΟΣΤΩΝΗ

Ἀπεβίωσεν αἴφνηδίως εἰς Η.Π.Α. ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τέκνων του τὴν 28)12)69 και μετακομισθεὶς ἐνεταφιάσθη ἐνταῦθα πανδήμως και ἐν μέσω γενικοῦ πένθους και θλίψεως τῶν συγγενῶν και φίλων του ὁ Κωνσταντίνος Γ. Τζιάλλας ἔξ ὅνω Κονίτσης εἰς ἡλικίαν 68 ἔτῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1969, ἥτοι τὴν 26 Φεβρουαρίου 1969, ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννινα ἡ σεβαστὴ δέσποινα Ἀφροδίτη Γεωργάκη Κήττα, διακρινόμενη διὰ τὴν καλοκαγαθίαν της και τὸν ἀνθρωπισμόν της.

Ψ η φ ί ζ ε i ὁμοφώνως

ὅπως: 1) Ἐκφρασθῶσι τὰ συλληπητήρια εἰς τὴν σύζυγον και τὰ τέκνα τοῦ μεταστάντος.

2) Παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὴν κηδείαν.
3) Καταθέσῃ δάφνινον στέφανον.
4) ἡ κηδεία τελεσθῇ δαπάναις τοῦ Ναοῦ.
5) Κατατεθῇ εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος εἰς τὸ Γηροκομεῖον Κονίτσης τὸ ποσὸν τῶν δρχ. πεντακοσίων (500) και χορηγηθῇ εἰς ἀπόρον οἰκογένειαν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δρχ. και

6) Τὸ παρὸν ψήφισμα ἐπιδοθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος, ἐπικολληθῇ εἰς τὴν ἔξωθυραν τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ και δημοσιευθῇ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Κόνιτσα» και εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκδιδομένην «Ἐφημερίδα «Πρωΐνα Νέα».

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
'Ο Πρόεδρος Τὰ μέλη

Κατὰ τὸν διενεργηθέντα εἰς Κόνιτσαν ἔρανον ύπερ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὴν 1)12)69 συνεκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 11.834 δραχμῶν.

— Τὴν 6)12)69 ἑορτὴν τοῦ πολιούχου Κονίτης Ἀγίου Νικολάου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ύπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας εἰς τὴν ὅποιαν παρέστη καὶ ὁ ἀφίχθεὶς εἰς τὴν ἀκριτικὴν πόλιν μας Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. I. Λαδᾶς συνοδευόμενος ύπὸ τῶν κ.κ. Βλαχογιάννη εΓν. Ἐπιθεωρητοῦ Νομαρχιῶν, τοῦ στρατηγοῦ κ. Δάμπαση, τοῦ κ. Νομάρχου, καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν μετέβησαν ἀπαντες εἰς τὰ ύπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου τελεσθέντα ἔγκαινια τοῦ παρὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον νεοϊδρυθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου «Ἄγιος οΚσμᾶς ὁ Αἴτωλὸς» ἐντὸς τοῦ ὅποιου θὰ διαμένουν καὶ διαιτῶνται μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου οἱ ὅποιοι προτίθενται νὰ περιβληθῶσι τὸ ιερατικὸν σχῆμα, ἢ νὰ γίνουν Θεολόγοι καὶ Ἱεροκήρυκες.

Κατόπιν ὁ κ. Λαδᾶς μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὃπου ἐπεκοινώνησεν μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως, καὶ τὸν προσεφώνησεν ὁ Δημαρχος κ. Θ. Καρατζῆμος.

Ἄνταπαντῶν ὁ κ. Γενικὸς εἶπεν ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπισκέπτεται τὴν ὑπαιθρὸν οὐχὶ διὰ νὰ κολακεύσῃ τοὺς κατοίκους ἢ νὰ δημιουργήσῃ ὅπαδοὺς ὅπως συνέβαινε κατὰ τὴν πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου ἐποχῆν, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ αἰτήματα καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ νὰ τὰς θεραπεύσῃ. Ἀλλὰ δὲν γίνονται δλα διὰ μιᾶς. Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ εἶναι καὶ θὰ εἶναι μακρόπνοον ἐτόνισεν ὁ κ. Λαδᾶς. Οἱ ἀναμένοντες τὴν ἐπάνοδον τῆς φαυλοκρατίας πλανῶνται, καὶ θὰ ἀναμένουν ματαίως. Ἡμεῖς δὲν πολιτικολογοῦμεν οὔτε ζητοῦμεν τὴν ψῆφον τῆς κάλπης, γνωρίζομεν ὅτι ἔχομεν τὴν ψῆφον τῆς καρδιᾶς σας.

Περαιτέρω ὁ κ. Γενικός, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς κ.κ. Προϊσταμένους τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, συνέστησε καὶ ἐτόνισε πρὸς αὐτοὺς ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζουν πῶς εἶναι ὑπηρέται καὶ ὅχι αὐθένται τοῦ λαοῦ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ἔξυπηρετοῦν καλοπραιρέτως καὶ εὔσυνηδείτως χωρὶς νὰ ἀναμένουν τὸν μεσάζοντα κουμπάρον, φίλον, ἢ πολιτευτὴν κ.λ.π. Αὐτὰ πρέπει νὰ ἐκλείψουν καὶ νὰ ξεριζωθοῦν διὰ παντός.

·Ο κ. Λαδᾶς ὑπεσχέθη καὶ τὴν ἕμεσον χορήγησιν ἐκατὸ χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Δήμου Κονίτης, ἔδωσε ἐντολὴν νὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν τὸ νέον Γυμνάσιον μεταφερομένων τῶν ἐπίπλων κ.λ.π. ἐκ τοῦ παλαιοῦ, καὶ ἔλαβεν ύπὸ σημείωσιν τὰ αἰτήματα τῆς Κονίτης. Κυριώτερα δὲ ἐξ αὐτῶν εἶναι. Ἡ ἀνέγερσις Δημαρχείου (Δημοτικοῦ Μεγάρου), ἡ ἀνασκαφὴ τῶν πηγῶν πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ νέας ποσότητος ποσίμου ὅματος καὶ ἀνακαίνισις τοῦ ὑδραγωγείου Κονίτης, ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου, πλήρωσις (ἐπιχωμάτωσις) τοῦ πρὸ τοῦ νέου Γυμνασίου λάκκου κ.ἄ.

Κατόπιν ὁ κ. Λαδᾶς ἀνεχώρησεν προπεμπόμενος ύπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Κονίτης.

— Ἀφίχθησαν καὶ ἀνέλαβον ύπηρεσίαν εἰς τὸ Γυμνάσιον μας αἱ καθηγήτριαι (φιλόλογοι) Ἐπίχαρις Μιχαηλίδου, Ιωκωρία Εύταξία, καὶ Μαρίνα Μέλου.

— Ἀνεχώρησεν μετατεθεὶς εἰς τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Ιωαννίνων ὁ καθηγητὴς κ. Χαρῖτος.

— Τὴν 15)12)69 ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Σχολὴν ἐπιμορφωτικὴ συγκέντρωσις τῶν βαθμοφόρων Ἐθνοφυλακῆς, καὶ ὡμίλησαν πρὸς αὐτοὺς ὁ κ. Ἐπαρχος, ὁ κ. Διοικητὴς Ἐθνοφυλακῆς καὶ ἄλλοι ἀρμόδιοι ἀξιωματικοί.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

— Τὴν 16)12)69 ἐτελέσθησαν ύπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Παιδείας κ. Νικήτα Σιώρη τὰ ἔγκαινια τοῦ νεοανεγερθέντος Γυμνασίου Κονίτης.

·Ο κ. ὑφυπουργὸς ἀφίχθη ἐνταῦθα περὶ τὴν 10.30 π.μ. συνοδευόμενος ύπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς VIII Μεραρχίας, καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ ἔτυχεν θερμοτάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κονίτης.

Κατόπιν μετέβη εἰς τὸ Γυμνάσιον ὃπου ἐτελέσθη ύπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Σεβαστιανοῦ ἀγιασμός, καὶ ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀναμνηστικῆς πλακὸς (ἐπιγραφῆς) ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου.

·Ωμίλησαν δὲ κατὰ σειράν, πρῶτος ὁ Σεβασμιώτατος, εύχαριστήσας τὴν Ἐθν. Κυβέρνησιν διὰ τὴν ταχείαν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου καὶ κοινωφελοῦς τούτου ἔργου τὸ δόποιον ηύχήθη νὰ καταστῇ φυτώριον πρὸς διάδοσιν

τῆς διαίως ἀποσβεσθείσης 'Ελληνικής Παιδείας.

'Ακολούθως ώμίλησεν ό Δήμαρχος κ. Θ. Καρατζήμος, ἐκφράσας όμοίως τὰ εύχαριστήρια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως καὶ 'Επαρχίας πρὸς τὴν 'Εθνικὴν Κυβέρνησιν.

Κατόπιν ώμίλησεν ό Γυμνασιάρχης κ. 'Αθανάσιος Πλάκας, καὶ ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀναπληρωτὴς Γενικοῦ 'Επιθεωρητοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.

'Απαντες δὲ οἱ ὄμιληται, ἔκτὸς τῆς ἐκφράσεως τῶν πρὸς τὴν 'Εθν. Κυβέρνησιν εύχαριστηρίων, ἐμνήσθησαν καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς σεβαστῆς δεσποίνης Κας Αἰκατερίνης Ρούση καὶ τοῦ ἀειμνήστου υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου Ρούση τέως Δημάρχου Κονίτσης, οἱ δόποιοι ἐδώρησαν τὸ εὔρύχωρον οἰκόπεδον τοῦ Γυμνασίου. Κατασυγκεκινημένη δὲ ώμίλησεν καὶ ἡ κ. Βασιλικὴ Ρούση χήρα τοῦ δωρητοῦ εύχαριστοῦ σατοὺς ἀναφερθέντας εἰς τὴν μνήμην τοῦ συζύγου της.

'Ακολούθως ώμίλησεν ό κ. Νομάρχης, ό δόποιος σὴν τοῖς ἄλλοις ὑπέμνησεν εἰς τὸν κ. ὑφυπουργὸν δτὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Γυμνασίου ἐναπομένει καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῆς 'Αναγνωστοπούλειου Σχολῆς. Τὰς ὄμιλίας δλῶν ἐπεσφράγισεν ό κ. ὑφυπουργός, μεταφέρων τὸν χαιρετισμὸν τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν λαόν τῆς ἀκριτικῆς περιοχῆς μας, ἔξαρας τὴν εὐγενὴ πρᾶξιν τοῦ ἀειμνήστου δωρητοῦ τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς ἐπιζώσης γηραιᾶς μητρός του, καὶ εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων δτὶ δὲν τιμᾶ μᾶλλον τιμᾶται ὑπὸ τῆς Κονίτσης ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν διὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὸ καλλιμάρμαρον τοῦτο οἰκοδόμημα. «Γνωρίζω εἶπεν ό κ. Σιώρης τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῆς πόλεως καὶ 'Επαρχίας σας καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ τιμήν μου τὸ δτὶ εύρισκομαι μεταξὺ ὑμών.

Περαίνων δὲ τὸν λόγον του ό κ. ὑφυπουργὸς ἐζήτησεν δπως ἀντὶ ζητωκραυγῶν νὰ ψαλῇ (καὶ ἐψάλῃ) τὸ Βυζαντινὸν τροπάριον - θούριον «Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια».

Κατόπιν προσεφέρθησαν γλυκὰ καὶ ποτὰ εἰς τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ Γυμνασίου καὶ ό κ. ὑφυπουργός ἀφοῦ ἀνεπαύθη ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν Λέσχην 'Αξιωματικῶν, ἀνεχώρησεν προπεμπόμενος διὰ θερμῶν ἐκδηλώσεων εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν 'Εθνικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κονίτσης.

Τὴν 18)12)69 ἐπεσκέφθησαν τὸν ἑορτάζοντα τὴν ὀνομαστικὴν του ἑορτὴν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας κ.κ. Σεβαστιανὸν καὶ τοῦ ηύχηθησαν χρόνια Πολλά, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι συμπολῖται.

Εἰς τὴν 'Αναγνωστοπούλειον Σχολὴν ἐλειτούργησεν τὴν 18 - 19)12)69 διήμερον σεμινάριον ἐπιμορφώσεως Προέδρων Κοινοτήτων ἐκ τῶν περιοχῶν Κονίτσης καὶ Πωγωνίου.

'Αντιπροσωπεία τοῦ Συλλόγου 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης μετέβη καὶ διένειμεν δέματα μὲ ίματισμὸν ὑποδήματα κλπ, πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ ἀκριτικοῦ χωρίου Μολυβδοσκέπαστος τὸ δποῖον ἔχει υἱοθετήσει, καὶ προτίθεται νὰ συμβάλῃ μελλοντικῶς διὰ διαφόρων ἔργων εἰς τὴν ἀναπτυξίν του.

—'Ομοίως ἐπὶ τῆ εύκαιρίᾳ τῶν ἀρξαμένων ἑορτῶν ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀκριτικὰ φυλάκια μας, ἀγροτόπαιδες καὶ ἀγροτονεάνιδες ἐκ διαφόρων Κοινοτήτων καὶ διένεμον δῶρα καὶ γλυκύσματα πρὸς τοὺς φρουρούς αὐτῶν, καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεία τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΔΕΗ κ.ἄ.

'Επὶ τῆ εύκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν ό Δήμαρχος μας ἐστόλισε Χριστουγεννιάτικο δένδρο εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

Εἰς τὸ χωρίον Δίστρατον οἱ κυνηγοὶ 'Ι. Τάσιος, Γ. Παγανιᾶς καὶ 'Ι. Ζήσης ἐφόνευσαν τρεῖς μεγάλους ἀγριοχοίρους.

Ηρχισαν αἱ ἔτοιμασίαι διὰ τὸν ἑορτασμὸν (τὴν 4)1)1970) τῆς ἐπετείου τῆς Μάχης Κονίτσης.

1) 'Ο ἐκ Καστανέας καταγόμενος καὶ εἰς 'Αθήνας διαμένων κ. Κων)νος Γ. Γκαραβέλλας, ἐπ' εύκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, ἀπέστειλεν εἰς τοὺς ἀπὸ ηλικίας 6 ἕως 16 ἔτῶν ἄρρενας μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καστανέας καὶ λοιποὺς κατοίκους τοῦ χωρίου ἀπὸ μίαν πλήρη καινουργὴ ἐνδυμασίαν.

2) 'Ομοίως ό ἐκ Καστανέας καταγόμενος καὶ εἰς 'Ιωάννινα διαμένων κ. Χρήστος Ν. Γκάσιος, συνταξιούχος Τελωνειακός, διέθεσε ποσὸν 10.000 δραχμῶν διὰ νὰ κατασκευασθῇ προσκυνητάρι τῆς παλαιᾶς εἰκόνος τοῦ πολιούχου τοῦ χωριοῦ 'Αγίου Νικολάου. Τοῦτο κατεσκευάσθη καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ 'Αγίου.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι έπιθυμοῦντες νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Ἀργιάννης, Ἀσκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
Νικόλ. Καζαμίας, Μπενάκη 24, τηλ. 627-725
Ἰωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Ἀλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.

Ναπολέων Μπάρκης, Ἀκαδημίας 63, 632-595
Νίκος Πύρρος, Ἐμμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
Πέτρος Φρόντζος, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Ἰω. Ἀδαμαντίδης, Γ. Σταύρου 6, τηλ 526-669
Μιχ. Μαρτσέκης, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Ἀπόστ. Κυπαρίσης, Πανεπιστημίου 64, τηλ.
613-702.

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746
Εύαγγελος Γεωργίου, Παθολόγος, ΚΠόλεως 55,
Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072
Νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στουρνάρα 49α, τηλ. 634-470, οίκια: 651-498
Παντελῆς Γιαννούλης, Καρδιολόγος, Ε. Ἀντω-
νιάδου 1, τηλ. 815-850
Βασ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος-Παθολόγος,
Κασσαβέτη 7 Κηφισιά, τηλ. 8-012-707
Φώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563
Νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Ὁκτωβρίου
242, τηλ. 813-664

Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ.
Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571-612
Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα
15, τηλ. 641-872
Χαρ. Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. Ἰωακείμ 45,
τηλ. 722-507

Μιχ. Μηλίγκος, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκα-
λιστήρη 18, τηλ. 874-568
Φώτης Μπαρᾶς, Μαιευτήρ-Γυναικολόγος, Ὁ-
μήρου 58, Τηλ. 623.210
Ἀνδρέας Μπούζας ὄφθαλμίατρος Σκουφᾶ 59
τηλ. 611.172

Ἰωάννης Παπαδημούλης, Παθολόγος—Ἀναι-
σθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664

Νικόλαος Τράντας, ὄφθαλμίατρος—Ὕφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717

Βασίλειος Χρήστου, Ἀκτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391

Χρῆστος Χρήστου, Χειρουργός, Λιβίνη 4 (τέρ-
μα Ἰπποκράτους), τηλ. 647-765

Τάκης Γούσιας, Ἱατρὸς—Χειρουργός
Βασ. Σοφίας 37, τηλ. 716-090

Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος—Καρδιολό-
γος, Κύπρου 72, τηλ. 845-593

Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος—Καρδιολόγος,
Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικ. Πύρρος
Σερ. Φράγκος
Κωσ. Φρόντζος
Κωσ. Λαζαρίδης

δδὸς Μπότσαρη
» Καπλάνη
» Μπότσαρη
28ης Ὁκτωβρίου 75

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδου 43, τηλ. 874-702
Εύάγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ. 613-508
Φούλα Κρέμου, Βουκουρεστίου 20. Τηλ. 611.786
Κ. Φλώρος, Χαρ. Τρικούπη 65, Τηλ. 625.177

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ—ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κλπ

Λέανδρος Γεροντάκης, ἀρχιτέκτων, Βασ. Σο-
φίας 133, τηλ. 662-893

Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκας, Ιολ. μηχανικός, Σωκράτους
59, τηλ. 520-719

Κωντίνος Τσίλης, πολ. μηχανικός, Αριστεί-
δου 10, τηλ. 234-225

Χρῆστος Φλώρος, μηχανολόγος—ήλεκτρολόγος,
Θεμιστοκλέους 42, τηλ. 619-805

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ Τσάνου, Σωκράτους 59
τηλ. 520-719

Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαρ. Παπαχρήστου, μη-
χανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821
τηλ. 363.145

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Ἰωάννινα», Ν. Τσάκας, Βεραντζέρου 10, τηλ
523-204

«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ Παγώνης καὶ Ε
Τσάνος, Όδυσσέως 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, Ἀγ.
Μάρκου 10, τηλ. 224-486.

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ (Ἐσώ-
ρουχα—Δαντέλλες—Πλεκτὰ κ λπ.), Μίλτος
Ζαφείρης Ο.Ε., Ἀθηναϊδος 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ» Ἀ)φοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη
348, τηλ. 234-070

Κορνίζες — Πίνακες, Σδράβος, Βύσσης 21,
τηλ. 314.264

Ραφεῖον: Φροντζός Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ: Εἰδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ,
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ. 236-927

Λογιστικὰ: Νίκος Βρυζώνης, Ἐπιδαύρου 21,
τηλ. 534-605

Ἐλαιοχρωματιστής Ἀνδρέας Γκόντζος, Φω-
τομάρα 49, τηλ. 917-892

Ἐμπορορραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Γεωργίου
Σουρῆ 5, Γαλάτσι.

Εύθ. Κήττας: Ἐμπορος ξυλείας δδὸς Δημοσθέ-
νους 69, τηλ. 529-538

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθαν. Μανέκας, ὡτορινολαρυγγολόγος
δδὸς Καραϊσκάκη

Ἀλ. Πηγαδᾶς, δδοντίατρος, Γιαλί—Καφενέ
Κων. Κίγκας, » δδὸς Σαμο λ
Δημ. Κήττας Παθολόγος 28 Ὁκτωβρίου 12
Τηλ. 82-52

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Κώστας Γέγιος : Ἐστιατόριον «Ἡ Κόνιτσα»
δδὸς Καραϊσκάκη 9